

LEKMAN i KYRKAN

Svenska Kyrkans Lekmannaförbund

1
2011

En liten stund med Jesus, o vad den jämnar allt
och ger åt hela livet en ny och ljus gestalt.
När jag blir trött av vägen och allt som möter mig
en liten stund med Jesus och allt förändrar sig.

Lina Sandell

Ansvarig utgivare**Anders Nordberg**

Nygårdsvägen 32
554 74 Jönköping
cagnordberg@hotmail.com

Redaktör

Britt-Louise Madsen
Rådhusgatan 81
831 45 Östersund
063-12 30 30
madsensis@gmail.com

Redaktionskommitté

Birgitta Ericsson Löfgren
Svanebacksvägen 3
263 6 Viken
042-23 70 70
birgitta.e.lofgren@telia.com

Berndt Petersson
Ryds väg 354 C
584 39 Linköping
013-17 08 88
berndtp.mitskonsult@comhem.se

När det gäller medlemskap

Juhani Ahonen
Rådhusgatan 81
831 45 Östersund
063-12 30 30
070-557 82 41
juhani.ahonen@gmail.com

Förbundets plusgiro

Medlemsavgifter o gåvor
Pg 50 27 87 - 5

Medlemsreg och prenumeration
Allan Forsberg
Kimröksgatan 5
296 35 Åhus
044-240527
lekmanna@globalnet.net

LH Tryck, Box 224
523 25 Ulricehamn

Hemsidan

www.lekmanikyrkan.se

UPPHOVS RÄTTSSKYDD

Allt material, texter och bilder, som publiceras i "Lekman i Kyrkan" och på hemsidan www.lekmanikyrkan.se är upphovsrättsskyddat.

Användning får ske endast med Svenska Kyrkans Lekmannaförbunds tillåtelse.

Redaktionen

HJO dagarna

5 august - 7 august 2011

Hjo folkhögskola

Se sid 12

Undersvik stiftsgård

2 - 3 april 2011

Tillsammans med Uppsala stift inbjuder Uppsala stifts lekmanaförbund till studier och gemenskap på stiftsgården i Undersvik.

Guds närhet och kärlek får vi uppleva när prosten Rolf Larsson talar om "Att växa i gudstjänsten". Uppsala stifts inspiratör för diakonalt arbete Camilla Flodberg kommer att tala om "Att växa i gemenskapen." Pedagog Anna Borgert, Undersvik kommer att leda ett seminarium "Att skapa en gudstjänst". Se Sid 19

SVERIGES NATIONALDAG

6 juni 2011

Svenska kyrkans lekmanaförbund rekommenderar er alla att med engagemang, ansvar och upplysningar uppmuntra stift, församlingar och kyrkfolk till samling med bön för vårt land, för vår kyrka och för hennes arbetare/tjänare.

Omslagsbild - Nyhems kyrka i Jämtland

Belägen i Ulvsjö, tre km norr om Nyhems samhälle och synlig från länsväg 323 ligger Nyhems kyrka. Det är en typisk landsortskyrka, byggd i trä, uppförd under åren 1852-53 och invigd 1855. Kanske är det den vackra omgivningen, med höga skuggande björkar inne på kyrkogården som gör att kyrkan ändå ger ett storlaget intryck i all sin enkelhet.

Nyhems kyrka lever i alla avseenden upp till bilden av den lilla ursvenska sockenkyrkan! Platsen för kyrkan valdes så att alla som bodde i socknen skulle få ungefär lika långt väg dit. När den byggdes var detta i stort sett väglöst land. Endast kyrkstigar ledde genom skogen från de olika byarna till kyrkan. Det händer fortfarande att vissa av dessa kyrkstigar under vackra sommarkvar dagar utnyttjas för kyrkvandringar enligt gammalt mönster.

Nyhems kyrka har genomgått ett flertal renoveringar och restaureringar. 1952 installerades eluppvärmning samtidigt som den nuvarande orgeln installerades. Till hundraårsjubileet 1955 gjordes en renovering där kyrkan försågs med sin stämmningsfulla altartavla, föreställande hur Jesus uppenbarar sig för kvinnorna på påskmorgonen. Tavlan målades av den Jämtländske konstnären A. Liljekvist från Ås.

Nedanför kyrkan ligger gamla och nya sockenstugan. Den gamla sockenstugan, som tidigare använts bl a som skola, restaurerades på frivillig väg under två veckors intensivt arbete under sommaren 1971.

Arbetet TV - filmades och sändes i TV hösten - 72. Stugan är nu delvis hembygdsmuseum och här kan man beskåda en stor mängd kulturhistoriskt intressanta bruksföremål, de flesta skänkta av bygdens folk. I stugan finns också ett sällskapsrum som kan utnyttjas för mindre sammankomster. För större sällskap finns nya sockenstugan med stor samlingssal.

Gud och meningen...

I april 2010 fick jag en förfrågan om jag ville kandidera till en styrelsepost i Svenska kyrkans lekmannaförbund. Jag tackade ja och valdes vid rikskonventet i Jönköping till vice förbundssekreterare.

I juni fick min hustru Gunnel diagnosen akut myeloisk leukemi, en livshotande cancer, och togs in på Hematologiska institutionen vid Norrlands Universitets-Sjukhus i Umeå. (Myeloisk efter grek. muelós, se Hebr.4:12 märg)

Månader av oro följde. Många hörde av sig i telefon och per brev. Vänner bad förbön och jag fick dela med mig av min sorg. ”Är det inte fantastiskt? Alltså detta **att det går att skicka sådana oerhörda tyngder genom en telefontråd som är så tunn att hälften inte finns!**” (Tomas Sjödin)*

Visst lättade tillvaron en aning. Jag tror att Gud har en plan eller mening med sin skapelse. ”Bär varandras bördor, så uppfyller ni Kristi lag.”

I Västerbotten är den lutherska läran om kallelsen inrotad; det är i det dagliga arbetet i familjen och samhället som vi förklarar vår kristna kallelse.

På söndag prisar vi Gud i gudstjänsten – men till vardags – sex dagar av sju – gör vi det med vårt arbete och vårt förhållningssätt till medmänniskor och djur.

Att vara en god förvaltare är att ta sitt ansvar i världen, försöka se den med Guds ögon och försöka bidra till att alla så rättvist som möjligt får del av Guds goda gåvor.

Vi lever våra liv med den moderna tidens rationalitet, utåt manifesterad i social rättvisa, jämställdhet och allt mer detaljerade regelverk. Därför vet vi också att denna modernitet har en bakgård fylld av tomhet. Många känner en förlust av sammanhang och mening. Man känner sig inte efterfrågad på arbetsmarknaden eller ens av människor i ens närhet.

Och att inte vare efterfrågad är värre än orättvisa, värre än fattigdom!

Trygghet genom bidrag räcker inte som tröst när själva livet upplevs som meningslöst. Albert Einstein yttrade en gång: *Den människa som anser sitt liv meningslöst är inte bara olycklig utan knappast rustad för att leva.*”

Välfärd är delaktighet. Välfärd är att kunna växa. Välfärd är kallelse av någon annan. Ytterst av Gud.

Till slut: Jag ser den enda riktigt sanna människan i JESUS från Nasaret. Han är min mest inspirerande förebild. Jag tolkar min existens i ljuset av försoningen och uppståndelsen. Jag bär alltid med mig bilder av Guds skimrande framtid. Jag är i Bibelns stora berättelse. Den förstärker mitt ansvar. Den ger försoning, mening och hopp. Där formas jag till den människa jag är – otillräcklig – men älskad och fri.

Rolf V Strandman
VDM

Vice förbundssekreterare.

Fotnot: Martin Lönnebo, Tomas Sjödin:
Väder, vind & livets allvar.
En brevväxling. Cordia AB 2005.

Tron som något personligt

Trons konst handlar om att rätt skilja på pronomina, säger Luther. Det handlar om att evangelium gäller ”för mig”. Evangelium är inte en läxa att lära in, en ide’ eller ett ideologiskt program. Det handlar ytterst om en person som lever - Jesus Kristus. Att tro på Kristus handlar om att stå i en personlig relation och att vara stadd i rörelse där jag följer och han går före.

Kyrkans gemenskap är ytterst mänsklig. Bristerna blir ibland påtagligt besvärande. Här kan trångsyntheten dela gemenskap med missmodet, brist på nyskapande gå hand i hand med död traditionalism. Men till denna gemenskap är också givet uppgiften att förvalta den allra största skatt - evangeliet om Jesus Kristus. Hur kommer det sig att det inte får större genomslag? Varför strålar det inte om kyrkans gemenskap?

Ett svar är pinsamt enkelt - det är en mänsklig gemenskap och därmed fullt av felsteg och underlåtenhet, trångsynthet och misslyckanden. Man ansluter sig inte till kyrkans gemenskap därför att man är en god och lyckad människa. Ofta är det bristen som fört oss samman. Men ändå - frågan vill inte släppa taget. Varför märks inte spåren tydligare av evangeliets befriande kraft i våra församlingar?

Ett andra svar är också enkelt. Jag tror tyvärr att det finns en uppenbar risk att vi i vår kyrka har lite svårt för personliga pronomina. Att kunna säga vad Jesus betyder ”för mig”. Det handlar inte om att uppnå ett visst mått av troskunskap. Det handlar om att ha vänt sin törst och en hunger till honom som förmår stilla den. Evangeliet är i en mening mycket enkelt, så enkelt att ett barn kan ta emot Guds rike. Det handlar inte om sofistikerade insikter, utan om överlåtelse. Om trons enkelhet.

Den gäller att ständigt vara på resande fot på det som brukar kallas ”den längsta resan”, en resa från hjärna till hjärta och sedan ut i tjänst för medmänniskans bästa. Evangeliets verklighet är själva klangbotten i allt vi gör.

Att träda in i kyrkans gemenskap är inte att leva något annat liv än det djupt mänskliga. Det är vårt anspråk. Gud har blivit människa i Kristus för att vi genom tron skulle bli människor som växer upp till hans likhet. I hans närhet är vi kallade att tjäna, att vara medmänniskor för vår nästa.

Präster och diakoner vittnar utifrån personlig övertygelse och avgivna löften om Jesus Kristus. Men när en vanlig kyrkokristen vittnar om sin tro i ord eller gärning, som kan falla sig ganska naturligt om arbetskamrater vet att man går i kyrkan, gör det ofta ett större intryck än en kyrklig anställds vittnesbörd.

Ett intressant nutida missionsteologiskt arbete konstaterar, att det som utmärkte de första århundradenas kristna, var att vanliga kristna spred sin tro genom existerande relationer och nätverk.

Så är det allt fort. Tron sprids i miljöer där hjärtan satts i brand. En typisk kristen i vår tid är inte en vit europé utan snarare en fattig brasiliansk kvinna där den sociala gemenskap som gestaltat Kristi kärlek gett henne och hennes familj hopp. Hon kan få utmana oss i väst. Samme Kristus som hon tror och följer är den som också kallar oss att följa honom i vår församling, till våra sammanträden och till vår arbetsplats. Tron lever i gemenskap men är något personligt.

Hans-Erik Nordin
Biskop i Strängnäs

PAX 2011

PILGRIMSVANDRING FÖR MÄNNISKOVÄRDET

Pilgrimsvandringar har en mycket lång historia och lockar alltför nutidsmänniskor att i gemenskap ge sig ut på vägarna vare sig det är längs gamla stråk eller nya leder. I sommar finns en unik möjlighet att bli en del av gemenskapen under en eller flera dagar då årets riksvandring kommer att passera genom eller i närheten av så många av landets församlingar. Ta genom pilgrimscentrums hemsida reda på om och i så fall när vandrarna kommer i din närhet. Följ med en eller flera dagar ensam eller tillsammans med kamrater i din församlingskår.

Under veckan 12-18 juni går pilgrimer från Uppsala till Stockholm. Den vandringen ingår i riksvandringen. Veckandessförinnan vandrar pilgrimer från Uppsala stift under fyra dagar Tiundaleden med start i Tegelsmora den 6 juni och mål i Uppsala den 9 juni.

Stockholms pilgrimer arrangerar en pilgrimsvandring mellan Storkyrkan i Stockholm och Vadstena Klosterkyrka. Måndagen den 20 juni börjar vandringen med en morgonbön ledd av biskop Eva Brunne i Storkyrkan och den 16 juli når man målet i Vadstena. Vandringen sker i samverkan med pilgrimscentrum i Vadstena.

Denna pilgrimsvandring är en av flera delvandringar till Dag Hammarskjölds minne. Den 18 september är det 50 år sedan han förolyckades. Slutmålet för vandringen, som fortsätter från Vadstena, är Hammarskjölds gård Backåkra dit man skall komma den 17 september.

Den 18 september avslutas vandringarna med en gudstjänst i Lunds domkyrka.

Den fortsatta vandringen från Vadstena till Backåkra kommer troligen att ske i två riktningar. En via Skara och Göteborg och en via Jönköping och Växjö. KG Hammar kommer att möta upp vid framkomsten till Backåkra. Varifrån bussar kommer att ta deltagarna till den avslutande gudstjänsten i Lund.

De olika vandringarna håller nu på att planeras i flera stift och församlingar. Sträckningarna för etapperna skall detaljplaneras och samordnas med de församlingar som passeras. Logi, måltider och program skall läggas fast liksom naturligtvis ledare som visar vägen och leder andakter och mässor. Pilgrimscentrum i Vadstena visar på sin hemsida www.pilgrimscentrum.se de olika dagsetapperna och det är dit man anmäler sig.

Det är möjligt att gå med en dag eller flera. Den som deltar under en dag får ha med sig egen matsäck.

Måndag till lördag är vandringsdagar och söndagen är vilodag. Dagsetapperna är beräknade till mellan 15 och 25 km.

Vandringstakten är ca 4 km/timme med 10-15 minuters rast. Dagen börjar med frukost och morgonbön innan vandringen startar klockan 8.45 och avslutas efter aftonbön ca klockan 21. Tyngre utrustning körs mellan logiställena med följebil.

Kost och logi ordnas som en stafett av församlingarna. Frukost och middag ordnas tillsammans och var och en ordnar på morgonen sin matsäck för dagen. Logi kan vara på golvet i församlingshem eller liknande. I några fall blir det på vandrarhem.

Kostnaden för att delta är 300 kronor/dag eller 1600 kronor/vecka. Då antalet platser för övernattninng är begränsat är det nödvändigt att anmäla sig i förväg till Pilgrimscentrum i Vadstena. Den som vandrar med enstaka dagar behöver inte anmäla sig. Det är heller inte någon begränsning av hur många dagsvandrare som kan följa med.

Kjell Aggefors
1:e vice förbundsordförande

När jag tröttnar på att be

Kyrkoherde Joachim Holmgren hade en uppmärksam lyssnarskara vid stiftskonventet i Kungsbacka

Kyrkoherde Joachim Holmgren

”När jag tröttnar på att be”

var ämnet för ett föredrag i Kungsbacka kyrka, lördagen den 2 oktober, där Konventsrådet i Göteborgs stift stod för inbjudan. Föredragshållare var församlingens kyrkoherde, Joachim Holmgren.

Han utgick från att alla som var samlade i kyrkan denna dag var bedjare. Annars hade vi säkert inte varit med i en kyrkokår. När vi ber är det viktigt att vi gör den till hjärtats bön. Handling och bön blir ett. Kom, låt oss tillbe och nedfalla, låt oss knäböja för Herren, vår skapare. (Psalt. 95:6)

Vi har var och en sitt sätt att be. Vi ber inte för Guds skull. Vi ber för vår egen skull. När Mose bad, gjorde han det för hela folket.

I Nya testamentet kan vi läsa om Jesus som bad både ofta och mycket. När vi skall be kan vi göra det i vår kammar i enskildhet eller tillsammans med andra. Du får be som Du kan, men be alltid i Jesu namn.

Kyrkan är den viktigaste av alla böneplatser. När Du tröttnar på att be, ta någon till hjälp, som kan be för Dig.

Apostlarna levde inte i någon kristen tid. De bad för sig själva och andra. Att se kristna be smittar ofta av sig. När Du ber, tacka lika mycket soina önskingar. Det kallas bödens balans.

Vid efterföljande samling i församlingshemmet informerade ordföranden, Evert Josefsson, om frågor som behandlats i årets kyrkomöte. Sekreteraren, Yngve Lindblom, lämnade en information om årets rikskonvent i Jönköping samt aktuella frågor i förbundsrådet.

C:a 60-talet systrar och bröder hade slutit upp.

Ordförande Evert Josefsson informerar

Kungsbacka kyrka

Text o foto
Yngve Lindblom
stiftskonventsrådsordförande
Göteborgs stift

Reflektioner över 2010 års rikskonvent

”Ditt ord är en lykta för min fot, ett ljus på min stig”

Biskop Jan-Olof Johansson

Under sommaren 2010, den 6-8 augusti, fick vi mötas till rikskonvent i Jönköping, vårt 52 riks- eller generalkonvent sedan 1918. I nummer tre av vår tidning ”Lekman i kyrkan” 2010 fanns ett stort antal bilder publicerade, hämtade från olika programpunkter och möten. Här följer nu några reflexioner i glädje och tacksamhet över Rikskonventet. Tankarna går i första hand till de planeringsmöten och förberedelser

som föregick konventet med särskilda insatser dels från stiftskonventsrådet i Växjö stift, i några fall med anhöriga, dels från medömmar i Bymarkskyrkans lekmanakår och från medlemmari Nässjö församlingskår dels ock från vaktmästare och värdfolk såväl i Sofiakyrkan som i Sofiagården. Tankarna går också till flera av kollegorna inom förbundsrådets arbetsutskott på riksplanet som deltog under hela planeringsarbetet.

Kyrkoherde Hans Boeryd

Öppnings- och inledningsceremonin som hölls i Sofiakyrkan under fredagseftermiddagen den 6 augusti berikade genom sitt innehåll hela konventet. Här medverkade dåvarande domprosten, nuvarande biskopen, i Växjö stift Jan-Olof Johansson, kyrkoherde Hans Boeryd, samfällighetens alla kantorer med Christina Petersson som kontaktansvarig, trumpetare och övriga musikanter med allt som tillhör en festlig inledning, särskilt inbjudna gäster, stiftsstyrelsens vice ordförande, Jan-Erik Forsberg kommunfulläktiges ordförande Anna Mårtensson, kyrkofullmäktiges ordförande, Jens Junelind, kyrkorådets i Sofia-Järstorps församling ordförande, Bengt Olsson, representanter från Hela Människan m.fl. Under denna öppnings- och inledningsceremoni samlade komminister Torgny Wirén, Sofia församlings särskilda ungdoms- och studentpräst, de deltagande ungdomarna till olika aktiviteter i Sofia prästgård.

Senare under eftermiddagen förflyttade vi oss till Kristine kyrka där vi först fick lyssna till docent Göran Åberg som lämnade en omfattande och intressant stiftshistorisk information knuten främst till Växjö stift men också i vissa delar med utvecklingar till Linköpings stift och till f.d. Kalmar stift. Temat för Görans föredrag var hämtat från hans bok om Växjö stifts utveckling och hade formulerats; ”Från S:t Sigfrid till biskop Sven”.

Kyrkoherde Per-Arne Waldenvik

Efter Görans föredrag kunde vi alla fira mässa i Kristine kyrka under ledning av kyrkoherde Per-Arne Waldenvik. Kvällen avslutades med småländsk ostkaka och hjortronsylt i församlingshemmet.

Lördagen inleddes med morgonbön i Sofiakyrkan under ledning av komminister Bertil Johansson, tillika kaplan i Bymarkskyrkans lekmannakår, morgonbön med lekmanamedverkan. Därefter hölls konventsförhandlingar i Sofiasalen i Sofiagården, under närvaro av näst intill 100 röstberättigade.

Till förhandlingarna hade tre motioner getts in, en motion med förslag till stadgeändring av § 1 med återgång till tidigare formulering:

Docent Göran Åberg

Biskop Sven Thidevall

"Svenska kyrkans lekmannaförbund är en sammanslutning på bibelns grund inom Svenska kyrkan", en motion med förslag till ledarutbildning "Att leda ideella" – bemötande, dialog, learning by doing och slutligen en motion med förslag till "insatser för att revidera läroplaner vid pastoralinstitut och diakonalutbildning i syfte att ge nyutbildade vigda kunskap om lekmanarörelsen samt insatser som tar sikte på att be ärkebiskopen att ta initiativ till att vid Biskopsmötet uppmana varje stift att fortbilda de nyinvigda om lekmanarörelsen".

Den första motionen avslogs men beslutades i stället inom ramen för "Uppdrag 2010" att ge förbundsrådet i uppdrag att med olika åtgärder stödja förverkligandet av uppdraget, bland annat genom att tillhandahålla studiematerial av olika slag. Förbundet uppmanades att under tiden fram till år 2014 års rikskonvent särskilt lyfta fram följande frågor

* Vad betyder bibeln för kyrkans tro och för den enskildes tro?

* Hur ser bibelns evangelium om Jesus Kristus ut?

* Hur kan detta goda budskap bli ett gott budskap för alla människor – i vår närhet och i vidare kretsar?

* Hur kan bibeln få bli en verklig grund för Svenska kyrkans lekmannaförbund i förbundets skiftande verksamhet?

Bibelstudium på varje lokalavdelnings program !

De övriga två motionerna antogs av rikskonventet och samtliga tre motioner har nu medfört beslut om förverkligande av föreslagna åtgärder.

Förbundsrådets arbetsutskott och ledning med ordförande, förste och andre vice ordförandena och förbundskassör valdes om medan nyval beslutades för förbundssekreterare och vice förbundssekreterare. Berndt Petersson från Linlöpings stift valdes till förbundssekreterare och Rolf V. Strandman från Luleå stift valdes till vice förbundssekreterare. Nyval beslutades för en av förbundets två revisorer, nyval av Agneta Hansson, Östersund efter Mona Tolander, Linköping och för en av förbundets revisorsersättare, nyval av Jan Rask, Lomma efter Liisa Lundgren, Borås.

Nyval beslutades också av förbundets representanter, ordinarie och ersättare, i Sensus studieförlörbund, Anita Mörkenstam, Stockholm och Birgitta Öhr, Östersund. Nyval beslutades av ersättare för ordinarie representant i EFCM, nyval av Birgitta Ericsson Löfgren, Viken. Nyval beslutades slutligen av representanter i valberedningen inför 2012 års rikskonvent, nyval av Kjell-Arne Green, Lund, Johan Brinck, Stockholm, och Benny Ohlsson, Skara. Nyvalet föregicks av ett enhälligt beslut om stadageändring av § 12 med texten att antalet ordinarie ledamöter uppgår till (7-10 personer) utan ersättare.

Mötesförhandlingarna leddes av ett mötespresidium med Evert Josefsson som ordförande, Ingvar Johansson som vice ordförande. Margareta Jansson och Berndt Petersson som sekreterare och med Juhani Ahonen som ekonomisk bisittare.

Före mötets slut avtackade förbundsordföranden de ledamöter i arbetsutskott och förbundsråd som genom detta rikskonvent hade ersatts av andra medlemmar. Under samma tid som konventsförhandlingarna pågick deltog många konventsdeltagare i en av förbundet anordnad stadsvandring: "Lär känna Jönköping och nordvästra Småland". I samband med stadsvandringen besökte flera deltagare

Viktor Rydbergsmuséet och/eller Tändsticksmuséet. Under eftermiddagen fick vi möta teol. dr.

Bo Brander, rikskonventets huvudtalare och andlige inspiratör, "Inspirationssamling för stora och små" med konventets tema "Ditt ord är en lykta för min fot, ett ljus på min stig". Löftet för alla och en verklighet för den troende är att ständigt bli inkörd eller upplyft på vägen som leder fram till Guds eviga rike. Varje gång vi kör av vägen eller ramlar i diket får vi erfara den glädje och det ljus som Han genom sin nåd, genom sin försoning av all vår skuld, av alla våra felsteg och felkörningar förmedlar. Låt Jesus få vara i fokus, låt Hans ansikte alltid få lysa över vår väg. Under och efter Bos predikan/föredrag kunde vi lyssna till flera underbara och väl valda musikstycken med Christina Petersson vid orgeln och Peter Hjalmarsson som sångsolist.

Lördagskvällen avslutades med en uppskattad guidad busstur i Jönköpings centrala och östra delar samt därefter med en minst lika uppskattad festmålid i Huskvarna. Håkan Axelsson, innehavare av firman "Företagscatering" hade förberett och komponerat en meny som bestod av rökt rådjur på salladsbädd med syltade kantareller o bröd som förrätt, med småbrynt rödingfilé med primörer, dillhollandaise och kokt potatis som huvudrätt samt med hallontårta som dessert.

Vi fick efter huvudrätten lyssna till en sommarkonsert med svenska visor mixade och kvalitetssäkrade på ett högt uppskattat sätt av Gräshagskyrkans kyrkokör under ledning av Edward Eklöf.

Asvarig för musiken var Christina Petersson

Många tal hölls från företrädare för och medlemmar i olika kårer i vårt land och även från företrädare från lekmanarörelserna i Finland och Norge.

Vi minns särskilt de hälsnings- och välgångstal som hölls av biskop Sven Thidevall, av nu framlidne Rolf Ödman från Finland och Vasa, tidigare ordförande för Förbundet Svenska kyrkobroder i Finland och av Kjell-Martin Moksnes från Norge och Asker som representerade rörelsen Kristent Mannsarbeid. Kvällen avslutades med kvällstankar och musik framförda andaktsfullt och med värme av konventets fantastiska ungdomar. Biskop Sven bad för vår kyrka och för vårt förbund.

Komminister Torgny Wirén, Sofia församlings särskilda ungdoms- och studentpräst.

Söndagen inleddes med morgonbön i Sofia församlings Slottskapell ledd av konventsrådsordförande Anders Åström i Skara stift i samverkan med konventets många ungdomar.

Under förmiddagen hölls förböns- och sändningsmässan i en fullsatt Sofiakyrka. Biskop Sven predikade och dåvarande domprosten, numera biskop Jan-Olof Johansson samt kyrkoherde Hans Boeryd ansvarade för liturgi och kommunion. För förböner svarade lekmän, förböner som hade samlats in från utsatta förbönslådor och därefter delats upp efter innehåll. Förböns- och sändningsmässan berikades av körsång från Sofia församlings många körer och mässan avslutades i tacksamhet och i lovsång.

Efter avslutande lunch med småländska isterband i Håkan Axelssons restaurang Guvenören deltog ett 80-tal anmälda i en bussutfärd till Gränna och Visingsö. På Visingsö besöktes Näs slottsruin på öns sydspets och Tempelgården något norr om öns mittlinje. Tempelgården är känd för sin tillkomst genom de s.k. teosoferna med madam Tingly. Byggnaderna finns kvar och besökarna kunde nu betrakta väggar fyllda av konst målade av konstnären Olle Krantz. Söndagen avslutades i öns Brahekyrka först med en utklädd Per Brahe d.y, som informerade om kyrkan, om trakten och om stormaktstiden. Därefter kunde vi alla tillsammans avsluta hela konventet med en aftonbön ledd av kyrkoherde Kerstin Wredén från Nässjö.

Vi ser fram mot nästa rikskonvent 2012, i Västerås stift, under temat "Att växa i tro". Till dess måste vi alla lägga kraft på att ta ansvar för att intentionerna i de tre motioner som togs upp i Jönköping förverkligas.

Anders Nordberg
Förbundsordförande

Två av förbundets viktiga stöttepelare, Nils Modéus och Kurth Johansson, Jönköping

Komminister Bertil Johansson, kaplan i Bymarkskyrkans lekmanakår

Fr v Kerstin Cedervall tillsammans med kyrkoherde Kerstin Wredén från Nässjö

*När den svenska sommaren är som allra bäst
Ta chansen att uppleva*

HJO dagarna

5 augusti - 7 augusti 2011

på Hjo folkhögskola

BIBELN

ALLA TIDERS BOK

Längtar DU efter...

Gemenskap o upplevelser

Inspiration o lovsång

Undervisning

Utflykt

Avkoppling

Naturupplevelser

Barn- och ungdomsaktiviteter

Inspiratörer

Mikael Landgren - präst

Thommy Hallin - präst

Information i Lekman i Kyr-
kan nummer 2 2011

Svenska Kyrkans Lekmannaförbund

Rikskonvent

PROTOKOLL RIKS 1-10

fört vid **RIKSKONVENT** med
Svenska kyrkans lekmannaförbund
10-08-07 i Sofiagården, Jönköping

Närvarande: 97 röstberättigade, varav 18 förbundsrådsledamöter, 12 stiftsombud och 67 kårombud. (Deltagare under konventet c:a 250 medlemmar, inbjudna gäster och övriga intresserade).

§ 1. Förhandlingarna öppnas

Förbundsordförande Anders Nordberg hälsar välkommen till Lekmannaförbundets femtioandra rikskonvents-förhandlingar. Till minne av två ledamöter i Förbundsrådet som avlidit under den gångna mandatperioden, nämligen Stig Tengberg, Uppsala stift, och Roland Johnsson, Strängnäs stift, hålls en kort parentation med diktläsning och ljuständning. Därefter förklaras förhandlingarna öppnade.

§ 2. Val av mötespresidium

(**Bil. 1** till orig.prot.)

På förslag av valberedningen genom Mårten Mattsson (sammankallande) väljs

- a) till ordförande Evert Josefsson, Viskafors
- b) till vice ordförande Ingvar Johansson, Älmhult
- c) till sekreterare Margareta Jansson, Skara, och Berndt Petersson, Linköping.
- d) till ekonomisk bisittare Juhani Ahonen, Östersund
- e) övrig: pressref och fotograf Britt-Louise Madsen, Östersund

§ 3. Val av två protokolljusterare tillika rösträknare

(**Bil. 1** till orig.prot.)

Att justera rikskonventets protokoll och tillika vara rösträknare väljs Bengt Mogård, Norrhult, Växjö stift, och Sonja Sjölander, Nässjö, Växjö stift.

§ 4. Fastställande av föredragningslista

(**Bil. 2** till orig.prot.)

Rikskonventet beslutar på förslag av mötesordföranden

att lägga till en punkt 18 a): Förbundsrådets förslag till ändrat antal ledamöter i valberedningen.

§ 5. Upprop av ombud och fastställande av röstlängd

(**Bil. 3** till orig.prot.)

Förbundssekreteraren. förrättar upprop av förbundsråd inkl. arbetsutskott, stifts- och kårombud.
97 röstberättigade närvarande.

Rikskonventet beslutar

att ombudsförteckningen vid behov utgör röstlängd.

§ 6. Verksamhetsberättelse och ekonomisk redogörelse för 2008

(**Bil. 1** till orig.prot.)

Fastslås att verksamhetsberättelsen med den ekonomiska redogörelsen för år 2008 är föredragen genom utsändandet. Ekonomiutskottet har följande att erinra: Uppställning av siffror har blivit förskjutna i redogörelsen för år 2008; försäljningen av jubileumsskriften har blivit felbokförd; siffror och kolumner stämmer inte i utskriften. Inga ekonomiskt formella fel har funnits, men ekonomiutskottet uppmanar att en justering rent layoutmässigt görs till slutversionen av de ekonomiska redogörelserna. Inga kommentarer från ombuden.

Rikskonventet beslutar

att fastställa resultaträkningen för 2008 och dess resultat till -434.000 kr, och balansräkningen per 2008-12-31 med eget kapital till 286.000 kr. Årets underskott, 168.000 kr, täcks av medel från förbundets kapital.

att godkänna verksamhetsberättelse och ekonomisk redogörelse för 2008.

§ 7. Verksamhetsberättelse och ekonomisk redogörelse för 2009

(**Bil. 1** till orig.prot.)

Fastslås att verksamhetsberättelsen med den ekonomiska redogörelsen för år 2009 är föredragen genom utsändandet. Se kommentarer från ekonomiutskottet ovan. Inga kommentarer från ombuden.

Rikskonventet beslutar

att fastställa resultaträkningen för 2009 och dess resultat till 315.000 kr, och balansräkningen per 2009-12-31 med eget kapital till 601.000 kr. Årets överskott läggs till förbundets kapital.

att godkänna verksamhetsberättelse och ekonomisk redogörelse för 2009.

- § 8. **Revisionsberättelse för åren 2008 och 2009** (Bil. 1 till orig.prot.)
Revisionsberättelsen för de båda åren 2008 och 2009 finns upptagna i konventshandlingarna och anses därmed vara föredragna. De godkänns och läggs till handlingarna.

- § 9. **Beviljande av ansvarsfrihet**
Revisorerna föreslår beviljande av ansvarsfrihet för de båda räkenskapsåren 2008 och 2009.
Rikskonventet beslutar enligt revisorernas förslag.

- § 10. **Behandling av inkomna motioner jämte Förbundsrådets yttranden** (Bil. 1 till orig.prot.)
(Samtliga tre motioner jämte Förbundsrådets yttrande och förslag har varit införda i Lekman i Kyrkan nr 2/2010 sid. 13, 14, 15).

Från Skara stifts lekmanaförbund och dess stiftskonvent har inkommit Motion nr 1 angående Förslag till stadgeändring i § 1 att återgå till en tidigare formulering "Svenska kyrkans lekmanaförbund är en sammanslutning på bibelns grund inom Svenska kyrkan".

Förbundsrådet har i sitt yttrande beslutat föreslå rikskonventet

att avslå motion nr 1;

att anta ett uttalande benämnt "Uppdrag 2010" riktat till stiftsförbund och församlingskårer.

att ge förbundsrådet i uppdrag att med olika åtgärder stödja förverkligandet av uppdraget, bland annat genom att tillhandahålla studiematerial av olika slag motiverat av "Uppdrag 2010". Svenska kyrkans lekmanaförbund uppmanas att under tiden till 2014 års rikskonvent särskilt lyfta fram följande frågor:

- Vad betyder bibeln för kyrkans tro och för den enskildes tro?
- Hur ser bibelns evangelium om Jesus Kristus ut?
- Hur kan detta goda budskap bli ett gott budskap för alla människor – i vår närhet och i vidare kretsar?
- Hur kan bibeln få bli en verklig grund för Svenska kyrkans lekmanaförbund i förbundets skiftande verksamhet?

Detta uppdrag bör vara en självklarhet: *Bibelstudium på varje lokalavdelnings program!*

Allmänna utskottet ställer sig bakom Förbundsrådets förslag.

En livlig diskussion uppkommer och följande yrkar bifall till motion nr 1: Anders Åström, Alingsås, Bernt-Olov Klingesten, Borås, Margareta Jansson, Skara, Carl-Eric Abrahamson, Timmele, Carl-Gustaf Lundström, Axvall, som föreslår återremiss till Förbundsrådet. Bifall till Förbundsrådets yttrande om avslag av motion nr 1 yrkas av Bengt T Ulander, Stockholm, Carl-Axel Axelsson, Bromma, Evert Josefsson, Viskafors, Johan Brinck, Täby, Alf Sigling, Vallentuna, Kjell Aggefors, Enskede, Inga Pehrsson, Hässleholm, Roland Björn, Jönköping, Nils-Gunnar Gyhlenius, Vallentuna, föreslår en samordning av motionerna nr 1, 2 och 3.

Rikskonventet beslutar enligt Förbundsrådets förslag.

Skriftlig reservation mot Rikskonventets beslut om avslag av motion nr 1 inlämnas av följande ombud för FR, stift och kårer: Margareta Jansson, Skara, Margareta Brax Petersson, Skara-Jönköping, Torgny Carlsson, Hörby, Lunds stift, Lars Falkfors, Lunds stift, Bernt-Olov Klingesten, Borås, Skara stift, Erik Fröjmark, Nässjö, Växjö stift, Anders Åström, Ödenäs, Skara stift, Lars Sjögren, Ödenäs, Skara stift, Marie-Anne Nilsson, Alingsås, Skara stift och Tord Olsson, Alingsås, Skara stift. Dessutom har följande rikskonventionsdeltagare inlämnat *skriftlig reservation*: Kristina Åström, Ödenäs, Skara stift, Marianne Åström, Ödenäs, Skara stift, Märta Sjögren, Ödenäs, Skara stift, Margot Olsson, Alingsås, Skara stift, och Liisa Lundgren, Borås, Skara stift) (Se Bilaga nr 4 till orig.protokoll!)

3

- § 10. **Behandling av inkomna motioner jämte Förbundsrådets yttranden** (forts.) (Bil. 1 till orig.prot.)
(Samtliga tre motioner jämte Förbundsrådets yttrande och förslag har varit införda i Lekman i Kyrkan nr 2/2010 sid. 13, 14, 15).

Från Vallentuna Lekmannakår och Stockholms stift har inlämnats Motion nr 2 angående Bemötande-dialog- learning by doing – ATT LEDA IDEELLA.

Förbundsrådet föreslår i sitt yttrande Rikskonventet att besluta

att i motionens anda ge förbundsrådet i uppdrag att på lämpligt sätt uppmana till aktiviteter på alla nivåer i organisationen som syftar till ett stärkt samarbete mellan olika grupper i kyrkan. De lokala lekmannakårens ansvar måste betonas.

Allmänna utskottet ställer sig bakom Förbundsrådets förslag.

Nils-Gunnar Gyhlenius, Vallentuna, ställer sig också bakom Förbundsrådets förslag med tillägget att man tar hjälp av de förnyelsens strategier som utarbetats av Ideellt Forum.

Rikskonventet beslutar enligt Förbundsrådets förslag.

Från Göteborgs stifts lekmanaförbund har inkommit Motion nr 3 angående ”Revidering av läroplaner vid pastoralinstitut och diakoniutbildning för att ge nyutbildade vigda kunskaper om lekmanarörelsen samt att genom uppvaktning hos ärkebiskopen be denne ta initiativ till att vid Biskopsmötet uppmana varje stift att fortbilda de vigda om lekmanarörelsen”.

Förbundsrådet ställer sig bakom motionen men vill vidga förslagen att även innefatta övriga frivilligarbetare inom kyrkan och föreslår Rikskonventet besluta

att i motionens anda ge förbundsrådet i uppdrag att till Kyrkostyrelsen framställa önskemålet att den låter ta fram material för blivande präster och diakoner som tar upp deras framtida samarbete med lekmanaföreningar samt förtroendevalda och frivilligarbetare i församlingarna;

att respektive stiftsordförande har samtal med sina stiftsbiskopar för att uppmana dem att behandla denna fråga med sina präster och diakoner.

Allmänna utskottet ställer sig bakom Förbundsrådets förslag.

Rikskonventet beslutar enligt Förbundsrådets förslag .

§ 11 Val av förbundsråd intill 2012 års rikskonvent

(**Bil. 1** till orig.prot.)

På förslag av valberedningen med Mårten Mattsson som sammankallande
beslutar Rikskonventet

att	a) till förbundsordförande välja Anders Nordberg, Jönköping.	Omval	
	Beslutet är enhälligt.		
	b) till 1:e vice ordförande välja Kjell Aggefors, Enskede		Omval
	c) till 2:e vice ordförande välja Birgitta Ericsson Löfgren, Viken.	Omval	
	d) till förbundssekreterare välja Berndt Petersson, Linköping.	Nyval	
	(efter Margareta Jansson, Skara, som undanbett sig återval)		
	e) till vice förbundssekreterare välja Rolf V. Strandman, Skellefteå	Nyval	
	f) till förbundskassör välja Juhani Ahonen, Östersund	Omval	

Dessutom beslutar rikskonventet

- att** förbundsrådet liksom tidigare får mandat att utse ersättare till arbetsutskottet om vakans uppstår mellan konventen.

§ 12. Upprop av representanter till förbundsrådet valda av stift.

(**Bil. 1** till orig.prot.)

Mandattiden är två år. Stiftet har – liksom tidigare - möjlighet att vid behov utse annan representant.

Förbundssekreterare Margareta Jansson förrättar upprop av förbundsrådets ledamöter intill 2012 års rikskonvent.

(Omval där ej annat anges.)

<i>Stift</i>	<i>ordinarie</i>		<i>ersättare</i>
Uppsala	Roger Karlsson	nyval	Hilma Skjöldebrand
	Enköping		Edsbyn
Linköping	Roger Gustafsson		Britt Andersson nyval
	Ringarum		Storebro
Skara	Anders Åström		Bernt-Olov Klingesten
	Alingsås		Borås
Strängnäs	Göran Guldbrandsson nyval		Sven-Eric Huss nyval
	Östansjö		Vingåker
Västerås	Yngve Lindgren		Kurt Fosselius
	Västerås		Säter
Växjö	Ingvar Johansson		Kerstin Göransson
	Älmhult		Långaryd
Lund	Inga Pehrsson	nyval	Evert Magnusson
	Hässleholm		Ängelholm
Göteborg	Yngve Lindblom		Elsie Sundberg
	Göteborg		Västerlanda

Karlstad	Birgit Larsson	Melvin Andersson
	Kristinehamn	Karlstad
Härnösand	Fritz Pettersson	Hugo Bolin
	Bonässund	Sundsvall
Luleå	Gunnar Strömbäck <i>nyval</i>	Sonja Bäckström <i>nyval</i>
	Luleå	Hortlax
Visby	Karin Grundberg	Vakant
	Stockholm	
	(kontaktperson)	
Stockholm	Göran Pettersson	Gunnel Berggren Larsson
	Djurhamn	Värmdö

§ 13. **Val av två revisorer jämte ersättare** (Bil. 1 till orig.prot)

Rikskonventet beslutar på förslag av valberedningen

att till revisorer välja Lena-Karin Lundgren, Frösön, omval, och Agneta Hansson, Frösön *nyval*.
samt till ersättare Bengt Järleby, Vallentuna, omval, och Jan Rask, Lomma, *nyval*.

§ 14. **Val av två representanter till Hela Människan**

Rikskonventet beslutar på förslag av valberedningen

att till förbundets representanter i Hela Människan välja Ingvar Johansson, Älmhult, och Evert Josefsson, Viskafors, båda omval.

§ 15. **Val av representant och ersättare till Sensus studieförbund**

Rikskonventet beslutar på förslag av valberedningen

att till ordinarie representant i Sensus studieförbund välja Anita Mörkenstam, Stockholm, *nyval* (efter Margareta Jansson, Skara, som undangett sig återval),
samt till ersättare Birgitta Öhr, Frösön, *nyval*.

§ 16. **Val av representant och ersättare till Ideellt forum**

Rikskonventet beslutar på förslag från valberedningen

att till ordinarie representant i Ideellt forum välja Kjell Aggefors, Enskede, omval,
och till ersättare Karin Grundberg, Stockholm, omval
(Karin Persson, Skellefteå, har undangett sig återval.)

§ 17. **Val av kontaktperson och ersättare till EFCM (European Forum for Christian Men)**

Rikskonventet beslutar på förslag av valberedningen

att till kontaktperson i EFCM välja Anders Nordberg, Jönköping, med Birgitta Ericsson Löfgren, Viken, som ersättare.

§ 18. **Utökat antal ledamöter i valberedningen**

(Bil. 5 till orig.prot.)

På förslag från Förbundsrådet **beslutar Rikskonventet** enhälligt att göra en stadgeändring i §12 i Stadgar för Svenska kyrkans lekmanaförbund, under punkten *val av valberedning* till ett utökat antal ordinarie ledamöter (7-10 personer) och inga ersättare.

§ 19). **Val av valberedning inför 2012 års rikskonvent**

Rikskonventet beslutar på förslag av Birgitta Ericsson Löfgren (enligt uppdrag från förbundsrådet.)

att till valberedning inför 2012 års rikskonvent till ledamöter välja Mårten Mattsson, Strängnäs stift (omval), Bengt Mogård, Växjö stift (omval), Kjell-Arne Green, Lunds stift, (*nyval*), Britt-Louise Madsen Ahonen, Härnösands stift (omval), Johan Brinck, Stockholms stift, (*nyval*) Gunilla Kimura, Västerås stift (omval) och Benny Ohlsson, Skara stift (*nyval*).

att till sammankallande välja Mårten Mattsson, Strängnäs stift.

§ 20. **Fastställande av årsavgift och budget för åren 2011 och 2012**

(Bil. 6 till orig.prot.)

Fastslås att budgeten för åren 2011 och 2012 är föredragen genom utsändandet.

På uppdrag av Förbundsrådet meddelar förbundskassör Juhani Ahonen att kapitalet kommer att användas för att täcka underskott i budgeten och att medlemsavgiften för åren 2011 och 2012 blir oförändrad.

Ekonomiutskottet föreslår att utgifterna inför nästa rikskonvent skärs ned från 300.000 kr till 100.000 kr. och att medlemsavgifterna förblir oförändrade.

Rikskonventet beslutar på förslag av Förbundsrådet och ekonomiutskottet

att fastställa årsavgiften för åren 2011 och 2012 till 50 kr respektive 40 kr för de medlemmar där någon i familjen redan är medlem.

att godkänna Förbundsrådets förslag till budget och att kapitalet används för att täcka underskott i densamma.

§ 21. **Firmatecknare**

Rikskonventet beslutar att utse förbundskassören Juhani Ahonen (xxxxxx-xxxx) och förbundsordföranden, Anders Nordberg (xxxxxx-xxxx), att var för sig vara firmatecknare.
Denna paragraf förklarades omedelbart justerad.

§ 22. **Attest och Utanordning**

(Bil. 7 till orig.prot.)

Vid föregående rikskonvent antogs ett förslag till Attest och Utanordning som godkänts av Förbundsrådet.
Rikskonventet beslutar att detta kommer att gälla även från och med innevarande rikskonvent.

§ 23. **Plats och tid för 2012 års rikskonvent**

Förbundsordförande Anders Nordberg meddelar att han vid kontakter med konventsordföranden i Västerås stift, Yngve Lindgren, som på grund av sjukdom är förhindrad att närvara vid årets rikskonvent, fått besked om att Västerås stift är beredda att anordna rikskonventet år 2012 och att man avvaktar svar från Stiftsgården i Rättvik om möjligheterna till detta.
Definitiv tid och plats meddelas senare.
Rikskonventet beslutar att tacka ja till denna inbjudan.

§ 24. **Övriga frågor**

Karl Erik Sundström, Fjälkinge, presenterar sin skrift ”Samlade minnen och intryck från arbetet i Svenska kyrkans lekmanaförbund på förbundsplanet och internationellt”. Denna skrift finns tillgänglig i förbundsbutik.

Karl Erik Sundström har funnit ytterligare **en bild från år 1963**, då deltagarna i studieveckan som vanligt blivit inbjudna till Algot och Hanna Tergel i Sigtuna. Den överlämnas till förbundsredaktören att ta in i Lekman i Kyrkan och kommer sedan att förvaras i Förbundets arkiv.
Anders Nordberg tackar varmt för denna gåva.

§ 25. **Förhandlingarna avslutas - TACK m m**

Förbundsordförande Anders Nordberg framför ett tack till Evert Josefsson som även den här gången fungerat som mötesordförande. Ett varmt tack framförs också till de ledamöter och funktionärer som nu avslutar det engagerade arbete de utfört för lekmanaförbundet inom Förbundsrådet i olika positioner. Elisabeth Persson, Finspång, har varit ersättare för Linköpings stift i Förbundsrådet åren 1994-1997, ordinarie år 1997-1998 samt återigen ersättare

1999-2010. Hon erhåller ett diplom och en gåva i form av ett presentkort. Ann-Sofie Michalski, Bromölla, har representerat Lunds stift åren 1996-2010 och Maria Maudsdotter, Överkalix, Luleå stift, åren 2008-2010. Till dessa kommer att översändas diplom samt var sin bok. Mona Tolander, Norsholm, och Kristina Johansson, Linköping, har tjänstgjort som revisorer (ordinarie och ersättare) åren 2006-2010. Till dem kommer var sitt diplom att överlämnas genom Berndt Petersson, Linköping.

Till Margareta Jansson som varit aktiv inom lekmanaförbundet i olika funktioner alltsedan år 1980, de senaste fyra åren som förbundssekreterare, framför Anders Nordberg ett varmt tack och överlämnar ett vackert kort och en gåva i form av ett presentkort. Den avgående förbundssekreteraren tackar för de gångna åren och hälsar sin efterträdare Berndt Petersson välkommen i uppdraget samt överlämnar en pärm med diverse handlingar jämte ett USB-minne för datorn.

Förbundsordföranden Anders Nordberg tackar för visat intresse och förklarar år 2010 års rikskonvents-förhandlingar avslutade.

Stockholm den 7 augusti 2010

Vid protokollet:

Margareta Jansson
Förbundssekreterare

Berndt Petersson
vice förbundssekreterare

Justerat:
Evert Josefsson
ordförande

Bengt Mogård

Sonja Sjölande

ALLA TIDERS BOK

”Alla tiders bok” – det är namnet på det bibelstudieprojekt som Svenska kyrkans lekmanaförbund är på väg att sjösätta i nära samverkan med Studieförbundet Sensus och Svenska Bibelsällskapet. I grunden ligger Skara stiftskonvents motion till rikskonventet i Jönköping i somras. Rikskonventet beslutade att förbundet på olika sätt under de närmaste åren skall fokusera på bibelarbete och uppdrag år förbundsrådet att förverkliga detta.

Det var med utgångspunkt i det uppdraget som förbundsrådet vid sammanträde den 13 november beslutade att genomföra det projekt som efter en hel del planering nu börjar ta form och som fått namnet ”Alla tiders bok”.

Bibeln är verkligen i många betydelser en *alla tiders bok*. Den har funnits, varit oförändrat densamma, mångfaldigats och lästs av människor i ”alla tider”, åtminstone om man med det menar 1 700 år. Den har översatts till långt över 2 000 språk och trycks nu årligen i många miljoner exemplar. Bara i Sverige trycks årligen ungefär 100 000 biblar. Ingen annan bok uppvisar siffror i närheten av dessa.

Men Bibeln är ”alla tiders bok” också i en djupare mening. Dess tankar och budskap fångar in *all tid*. På dess första blad läser vi om hur tiden börjar och allting blir till. Dess sista skrift skildrar i väldiga metaforer en uppenbarelse av tidens slut.

Och som om detta ofattbara tidsspänn inte skulle vara nog, griper Bibeln över något därutanför. Skapelsen, av vilken tiden är en dimension, vilar i evigheten – evigheten som är *icke tid*.

De existentiella frågorna om allts ursprung, meningen med allt – inklusive mitt eget liv – ställs i Bibeln och får svar av Bibelns budskap.

STUDIEPROJEKTET ”ALLA TIDERS BOK” har som mål

- att göra deltagarna förtrogna med Bibeln som helhet
- att ge deltagarna förmåga till konstruktiv, kritisk läsning av Bibeln
- att ge andlig uppbyggelse för deltagarnas tro och liv samt
- att ge intresse för fortsatt bibelläsning.

Det är ett djuplodande studieprojekt, som för deltagaren innebär engagemang under tre år. Inom projektet utarbetas och trycks nämligen tre studieböcker. Arbetsnamnen på de tre böckerna är för närvarande ”*Vägen väntar*”, ”*Vandra vidare*” och ”*Mot ett mål*”. Huvudförfattare är tre personer av vilka man har goda skäl att förvänta sig en bra produkt, nämligen

- LarsOlov Eriksson, teologie doktor och lektor vid Johan-nelunds teologiska högskola. Sin forskning har han i första hand inriktat mot Gamla testamentet.
- Christina Rydén, teol. kand. med många års erfarenhet av kristet skol- och studentarbete. Under några år var hon lärare på Hagabergs folkhögskola med undervisning bland annat på Kyrkans grundkurs.
- Anders Sjöberg, teologie licentiat, tidigare missionsföreståndare för EFS, nu frilansförfattare och föreläsare. Han har i första hand inriktat sin forskning mot Nya testamentet.

Jag har, i min egenskap av hedersordförande i lekmanaförbundet, fått uppdraget att vara projektledare. Det är jag glad för. Jag vågar hoppas att det här projektet får bli hela lekmanaförbundets projekt för. **Jag vågar hoppas att det här projektet får bli hela Lekmanaförbundet projekt. Alla ska vi ”tänka in det” som något centralt i vår planering – redan för hösten 2011. Då kommer den första boken att finnas tillgänglig.**

Carl-Axel Axelsson

Alla som på olika sätt är ansvariga för projektet som helhet och för utformningen av och innehållet i denna bok önskar läsaren välkommen in i ett – som vi vågar hoppas – intressant, lärorikt och uppbyggligt studium.

EN LITEN BRUKSANVISNING

Det är Bibeln som är objekt för det studium som projektet ägnas åt. Vill man studera något är givetvis en förutsättning att man har detta något inför sig. Vad som behövs för att det här aktuella studiet skall bli meningsfullt och givande är att man framför sig har och parallellt använder Bibeln och den här studieboken. Boken refererar fortlöpande till bibeltexten. Ytterligare något som man bör ha till hands är en penna. Den behövs för en del arbetsuppgifter som föreslås. Och understrykningar och marginalanteckningar gör boken påtagligt till läsarens.

Man kan läsa boken – med Bibeln som tillgängligt referensmaterial – i ensamhet i sin kammare. Men studierna kan också – med fördel – bedrivas i grupp.

ATT VÄXA I TRO I GUDSTJÄNSTEN, I GEMENSKAPEN, I BIBELORDET OCH I TYSTNADEN.

Detta är temat för Uppsala stifts inspirationsdagar i Undersvik 2 – 3 april 2011.

Tillsammans med Uppsala stift inbjuder Uppsala stifts lekmanaförbund till studier och gemenskap på stiftsgården i Undersvik.

Här finns många tillfällen att inspireras och reflektera över hur tron kan få växa.

Guds närhet och kärlek får vi uppleva när prostén Rolf Larsson talar om "Att växa i gudstjänsten".

Uppsala stifts inspiratör för diakonalt arbete Camilla Flodberg kommer att tala om "Att växa i gemenskapen."

Pedagogen Anna Borgert, Undersvik kommer att leda ett seminarium "Att skapa en gudstjänst".

Mer om vad som kommer att erbjudas finns att läsa i programmet för helgen.

I många församlingar bärs en stor del av arbetet upp av frivilliga församlingsbor. Det skapar ökat förtroende för kyrkan och kan leda till en djup relation, gemenskap och omsorg i församlingen.

Det är viktigt att dessa frivilliga får möjligheter att utvecklas i sin tro.

Hemligheten med att växa i sitt kristna liv är att komma till Jesus, få del av kraften i Hans frälsning, dela gemenskap med varandra och nå fram till våra egna mogna känslor i tystnaden.

Gudstjänsten är centrum för kyrkans liv. Där får vi möta Jesus i riterna, i psalmerna och i bönen, i bibeltexterna och i förkunnelsen. I gudstjänsten nås vi av Guds kärleks tilltal: Kom till mig. När vi delar bröd och vin i nattvarden, då förnyas vårt liv av den kärlek som aldrig dör. Gudstjänsten hjälper oss att tolka livet.

Bibelns berättelser, bönen och gudsupplevelsen hjälper oss i mötet med det som är vår tids stora och avgörande frågor.

Tron kan hjälpa oss att ställa bra frågor till det vi möter i livet. Tron bidrar till att ge oss den kraft och den uthållighet vi behöver för att leva.

Texterna för midfastosöndagen, då inspirationsdagarna äger rum, handlar om Livets bröd. Brödet ger näring åt vår hunger och längtan. Det är Jesus själv som väcker hunger och skapar törst och säger: Jag är livets bröd. I texterna för den här söndagen får vi se hur Gud mättar hunger och släcker törst i livets ökenvandring.

När folket kom till Jesus i Galileen för att höra Honom tala om Guds kärlek och omsorg, gav Han dem mat i överflöd.

I nattvarden får vi del av Livets bröd, som är Jesus själv. Hans kärlek behöver ständigt på nytt komma in i oss.

Genom dopet har vi fått ett uppdrag att leva i kristen gemenskap. Vi behövs i församlingen och man trivs där man behövs. Kristi glädje strålar genom dig. Glädjen skall inte komma och gå som en tillfällig inackorderingsgäst. Glädjen skall bo där. Vi behöver mötas och bekräfta varandra med orden: Herren din Gud bor i dig, en hjälte som kan frälsa. I trons kraftfält, kyrkans delaktighet och gemenskap, växer frukten fram i våra liv; kärlek, glädje, frid...

Det liv vi får i och genom Jesus växer fram och bär ständig frukt: att ni skall älska varandra. Joh 15.

Bönen blir då inte en aktivitet. Bönen blir en identitet – att vara i Kristus. Då har vi något att ge åt människor som kommer i vår väg.

Kom till Undersvik 2 – 3 april 2011 för att mötas i Guds ljus, bli sedda och upplysta.

Vi får stimulans i mötet med andra, höra deras berättelse och dela med oss av våra egna.

Vi får diskutera, samtala och undra över gåtorna och svårigheterna som livet ger oss.

Väl mött i Undersvik!

Anmälningstiden kan ha gått ut när detta kommer i tryck, men i mån av utrymme kan vi bereda plats för fler genom efteranmälan.

Ring till Gunnel Eriksson 0171 – 47 60 89 eller Margareta Wahlström 0293- 131 21, mobil 073- 800 77 22

eller hämta information från nätet <http://www.svenskakyrkan.se/uppsalastift>.

Låt oss vandra tillsammans i Guds kärleks ljus, dela brödet och ansvaret för att kunna bära frukt för Guds rike.

Margareta Wahlström

VÄLKOMNA till följande STIFTSSAMLINGAR våren 2011

- Uppsala stift:* **Stiftskonvent** den 2-3 april på Undersviks stiftsgård
Medv. Camilla Flodberg, Anna Borgert, Margareta Wahlström,
Rolf Larsson (Se Sid 19)
- Linköpings stift:* **Stiftskonvent** den 7 maj i Östra Eneby församlingshem
domprost em. Hakon Långström talar ”Det finns mer att upptäcka”
- Skara stift:* **Stiftskonvent** den 7 maj i Ödenäs kyrka och församlingshem
För info ring ordf. Anders Åström 0322-530 32
- Strängnäs stift:* **Stiftskonvent** den 9 april i Husby-Rekane kyrka och församlingshem
För information ring Göran Guldbrandsson 0582-525 18
- Västerås stift:* **Stiftskonvent** den 8 maj i Borlänge
Viktigt med representation från samtliga kårer p gr av
nyval av stiftkonventsordförande
För information ring Gunilla Kimura 0247-412 44
- Växjö stift:* **Stiftskonvent** den 7 maj i Tallnäs stiftsgård
För progr info ring Ingvar Johansson 0476-10687
- Lunds stift:* **Stiftskonvent** den 7 maj i Ystad
Talare teol. dr Lars Rubin, ”Ideellt arbete i kyrkan”
- Göteborgs stift:* **Stiftskonvent** den 16 april.
Nylöse-Utbykåren står för värdskapet. i Utby kyrka
Gästtalare är Hans-Olof Hansson, Sävedalen
- Karlstads stift:* **Vårkonvent** den 7 maj i Östra Fågelviks ka
”Bataljonspastor i krigets Afganistan”
Kontraktsprost Lars Olsson berättar
- Härnösands stift:* **Vårkonvent** i Sollefteå den 10 april
”Lekmannaförbundets frivilligarbete i kyrkan”
Stiftspedagogen Maria Wålsten
- Luleå stift:* **Vårkonvent** den 7 maj i Skellefteå
”Engagerad lekman – rekryterad volontär
några hundra år av förändring”
TD Karl-Axel Lundkvist och Km Matz Antesten
”Huvudkyrka – bönhus – distriktskyrka
utveckling eller avveckling”
Pr Lars Jonsson
Kaffe och lunch
- Stockholms stift:* **Vårkonvent** den 16 april i Tibble kyrka i Täby
Johan Brinck berättar om kyrkan och dess konstnärliga utsmyckning

BERNDT PETERSSON UTNÄMND TILL HEDERSORDFÖRANDE

Linköpings Domkyrkokår har hållit årsmöte i Gamla Domprostgården under god tillslutning. Efter inledande musik till fiol och piano av Duo Sven följde andakt inramad av psalmsång. Förhandlingarna leddes av Göran Lindahl som kunde konstatera att samtliga funktionärer i kårrådet och i styrelsen omvaldes. Till ordförande och talman omvaldes Sven O. Linge. Ekonomin, resultaträkning och kassaomslutning redovisades av Inger Petersson som kunde visa på ett överskott i 2010 års förvaltning. Ur verksamhetsberättelsen kunde utläsas att Domkyrkokåren har ett 40-tal medlemmar som har samlats till 8 månadsmöten, har företagit en bussresa till Sya hembygdsgård samt gästade lekmannakåren på landsbygden utanför Linköping. Kåren har representerats vid Stiftskonventet i Vimmerby och vid Rikskonventet i Jönköping. Man har också tagit fram en folder i flerfärgstryck som berättar om lekmannakårens verksamhet och som har spritts i alla Linköpings kyrkor.

Årsmötets höjdpunkt blev utnämningen av före ordförande Berndt Petersson till hedersledamot tillika hedersordförande. Han har med stort engagemang varit Domkyrkokårens talman åren 2001 till 2010 och hyllades av nuvarande ordförande för sina insatser som ett föredöme bland kyrkans lekmän. Han fick också motta blommor och deltagarna gav sitt bifall.

Det festliga årsmötet fortsatte med samkväm där kåren bjöd på kaffe med goda tårter som hade bakats av Sonja Pettersson och Birgitta Larsson. Roland Johansson svarade för lotteriet med dragning och kaplan L-E Lindström höll en aftonandakt som avslutades med psalmsång.

Sven O. Linge
Domkyrkokårens ordförande

Kårrådet fr v Inger Petersson, Sven O. Linge, nybliven hedersordförande Berndt Petersson, Roland Johansson, Birgitta Larsson och Sonja Pettersson

FÖRBUNDSSEKRETERAREN HEDERSORDFÖRANDE I DOMKYRKOÅREN

Vid Linköpings Domkyrkokårs årsmöte den 7 februari 2011 utsågs före ordföranden Berndt Petersson till hedersordförande i kåren. Han var ordförande under åtta år.

- Det var ett intressant uppdrag med många möten med både församlingar och med enskilda personer. Domkyrkokåren liksom andra lekmannakårer i Sverige dras med problem att få nya medlemmar, men jag tror att vi måste börja inifrån, dvs att få med medlemmarnas makar eller makor i föreningen.

Det nya bibelprojektet som just nu har kommit igång och där första boken föreligger i augusti i år kan bli en injektion för både enskilda medlemmar som föreningar, tror Berndt.

- Att vara hedersledamot eller hedersordförande innebär inte att man kan kliva åt sidan och se tillbaka, utan att fortsätta att stödja föreningen på det sätt som går, avslutar Berndt Petersson.

KÅRNYTT

Jubileet började i Christinas kyrka med mäsas, där komminister Christina Lövenstam predikade och kyrkoherde Jan Kesker läste evangeliet och officierade vid nattvardsmässan. Johan Ivarsson var solist på trombon och Margareta Andreasson vid orgeln.

Efter mässan färdades kårmedlemmar och inbjudna till Noltorpskyrkan där firandet fortsatte vid ett samkväm med ca 90 deltagare. Kårordförande Mary - Anne Nilsson hälsade alla varmt välkomna och vände sig särskilt till lekmanaförbundets ordförande Anders Nordberg med fru Inga

Ordförande lämnade ord och ton till Sven Kloo som sjöng 1:a psalmen i Psaltaren med Kristina Åström vid pianot. Tord Olsson föredrog kårens historik som begynte vid starten 20 november 1940 då tjugosju män skrevs in som medlemmar i Kyrkobröderna. Endast män fick då delta. 1985 stod församlingskåren på sin höjdpunkt med ca 150 medlemmar. Då fick även kvinnor vara medlemmar. Och det gamla namnet "Kyrkobröderna" byttes ut mot "Alingsås församlingskår". Det nuvarande medlemsantalet är 80 då många medlemmar har gått bort och tillströmningen av nya medlemmar är blygsam. Den medlem som har varit med längst i kåren, Birgit Bjerkehall, intervjuades om svunna tider då

Alingsås församlingskår var största kår i landet, då församlingskåren inte tävlade med TV om kvällstiden.

Landgång och senare kaffe och tårta serverades. Sven Kloo sjöng från Joh. 3:16: "Så älskade Gud världen all". Ordet lämnades över till Förbundsordförande Anders Nordberg som höll högtidstalet och manade kåren att vara vår kyrkas tjänare och till gemenskap och deltagande i kyrkans gudstjänstliv. Bibelstudier och bibelsamtal är centrala i vår verksamhet. Bibeln är vår grund och kunskapskälla. Värna om Kyrkan och dess verksamhet. Ni skall älska varandra. Jesus tog upp framför allt det dubbla kärleksbudskapet. Vi får näring genom gudstjänst och bibelläsning. Förbundsordföranden önskade kåren Guds rika välsignelse och överlämnade ett diplom från Riksförbundet samt en penningssumma som kommer till något ändamål som kåren bestämmer. Kyrkofullmäktiges ordförande Lennart Allbro lyckönskade jubilarerna från Alingsås församling och överlämnade en blomstergrupp. Stiftsordförande Anders Åström gratulerade från stiftet och grannkåren Ödenäs och överlämnade en blomma. Före förbundssekreteraren Margareta Jansson uppvaktade med handlingar från förbundet rörande åren 1940 – 1996.

Hedersordförande Carl-Erik Abrahamsson talade om ljuset som måste brinna utåt och vinna nya medlemmar och överlämnade ett ljus. Evert Josefsson talade för Viskafors församlingskår och gratulerade med en blomma. Hans-Gunnar Larsson talade för Lena församlingskår som gratulerade med en summa till Svenska Kyrkans biståndsarbete.

Kyrkoherde Jan Kesker talade om ungdomsrörelsen och Lekmanaförbundet som växte fram i början av 1900-talet efter en kyrklig nedgångsperiod. Stiftsgården Flämslätt kom till 1939. Där verkar man för en kristen gemenskap och ideellt medarbetarskap och ställde frågan "Vad är kallellsen idag och framöver":

Till sist tackade ordförande Marianne Nilsson med en blomma och kallade fram en representant för serveringskommittén samt alla de som arbetat under kvällen och överlämnade varsin ros. Margareta Olsson tackade ordförande med en ros för hennes hängivna arbete inför jubileet.

Mötet avslutades med Herrens bön i sydkonring och psalm 190: "Bred dina vida vingar".

Olof Högberg
Alingsås

FAMILJENYTT

TILL MINNE

KARL ERIK SUNDSTRÖM

”Allt vad du är, var fullt och helt
och icke styckevis och delt”

Det är ett citat ur Henrik Ibsens diktning. Och det passar så väl in på vännen Karl Erik. Han var engagerad på många håll. Och när han tog sig an en uppgift blev han den trogen.

Yrkeslivet fanns i skolan. Läraren Karl Erik var en skicklig pedagog och engagerade sig för sina elever. Som ung fångades han av scoutings idéer och togs i anspråk för många viktiga och krävande uppdrag inom Svenska Scoutförbundet. Ända in i sina sista dagar var han aktiv inom scoutings seniorverksamhet, gille-scouterna.

Efter flytten från Umeå uppe i Västerbotten ner till först Blekinge och senare till Skåne blev kyrkoförsamlingen och Lunds stift Karl Eriks verksamhetsfält. När han och hans Vera bosatt sig i Fjälkinge, där Karl Erik fick leva till sin död, blev han en viktig lem i församlingen där, som kyrkvärd och som stöttepelare i kyrkokören. I olika stiftsorgan ingick han och betydde mycket, bland annat i kyrkosångssammanhang. Sången – gärna tillsammans med Vera, var en stor del av Karl Eriks liv.

Men främst var det Svenska kyrkans lekmannaförbund – Kyrkobröderna – som blev Karl Eriks verksamhetsfält. Med en sällsynt trohet och skicklighet fanns han med där.

1955 – alltså för 56 år sedan – blev Karl Erik medlem i Fjälkinge-Gustav Adolfs kyrkobrödrakår, som senare fick namnet Fjälkinge pastorats lekmanakår. 1958 valdes Karl Erik till vice ordförande. Efter en ”utflykt” för några år till Stockholm, där Karl Erik var verksam inom Skolradion, återvände han till Fjälkinge, där han under många år var lekmanakårens sekreterare och senare dess ordförande fram till år 2000.

1964 valdes Karl Erik till ordförande för stiftskonventet i Lunds stift, ett uppdrag som han innehade i 26 år till 1990. Därefter har han varit hedersordförande. Som ordförande tog Karl Erik en mängd viktiga och fruktbara initiativ. Han var med rätta mycket uppskattad.

Också på riksplanet har Karl Erik tjänat Svenska kyrkans lekmannaförbund. 1964 deltog han i sitt första rikskonvent

– i Karlstad. Sedan dess har Karl Erik, tillsammans med sin Vera, deltagit i alla rikskonvent, utom det som hölls 2008 i Stockholm. Hans tjugotredje och sista rikskonvent blev Jönköping sommaren 2010.

1970 invaldes Karl Erik i förbundsrådet och fick uppdraget som förbundssekreterare. Vid rikskonventet i Lund 1976 utsågs Karl Erik till 2:e vice förbundsordförande, och åtta år senare valdes han till 1:e vice förbundsordförande, en post som han innehade till rikskonventet i Visby 1990 då han på egen begäran lämnade den.

Under de många åren i förbundsledningen fick Karl Erik uppdrag inom många viktiga projekt, bland annat som ”byggmästare” inom det utvecklingsprojekt som sattes vid rikskonventet i Falun 1986. Det uppdraget skötte han med stor skicklighet, vilket resulterade i ökning av antalet medlemmar med flera tusen under slutet av 80-talet.

I början av 80-talet påbörjades en viss försäljningsverksamhet inom lekmannaförbundet och 1984 präglades begreppet ”förbundsbutiken”. Det blev Karl Erik som blev ”handelsmannen”. Han ledde butiken fram till 1999. Böcker i stora mängder och vackra glasföremål, lämpliga som tackgåvor vid olika sammankomster, var några av de varor som butiken saluförde.

På 50-talet inleddes ett samarbete mellan europeiska kyrkor för att ge män från olika länder möjlighet att mötas. Männen hade ju under kriget i bokstavig mening stått som fiender mot varandra. Tanken var att den verksamhet som nu inleddes skulle präglas av försoning. Vårt land hade förskonats från direkt inblandning i kriget, men den inledda ”mans-verksamheten” öppnades för oss. Det blev lekmannaförbundet som blev plattformen i Sverige. Rörelsens sjunde konferens hölls 1969 i Kungälv. Karl Erik fanns med. Och det gjorde han sedan regelbundet vid Europakonferenserna, som hölls vart annat år. Han kom att ingå i planeringspresidiet. Konferensen i Edinburgh 1993 blev Karl Eriks sista.

Men frågan är om inte Karl Erik märkts allra mest i en uppgift av mer informellt slag, nämligen som ”förbunds fotograf”.

Så länge man minns har Karl Eriks kamera dokumenterat lekmannaförbundets verksamheter av skiftande slag. Tänk vilken skatt de fotografisamlingar som han skänkt till lekmannaförbundet utgör!

När budet om att Karl Erik gått ur tiden och in i evigheten till mötet med sin Herre och med sin Vera blev jag naturligtvis omtumlad. Mängder av minnen, burna av stor tacksamhet, vällde upp inom mig. Karl Erik har fått betyda så mycket för så många – också för mig.

När jag under några år var lekmannaförbundets förbundsordförande var 1:e vice förbundsordföranden Karl Erik Sundström ett oersättligt stöd. Och för mig och min hustru Margareta har Karl Erik varit en nära och god vän. Besöken hos Vera och Karl-Erik i deras hem i Fjälkinge har under årens lopp blivit många.

Svenska kyrkans lekmannaförbund saknar idag en mycket trogen och värdefull medlem. Och många av förbundets medlemmar saknar – men minns också med glädje och tacksamhet – en nära vän.

Vi lyser Frid över minnet av Karl Erik. Det kommer att leva inom oss.

Carl-Axel Axelsson
Hedersordförande

FAMILJENYTT

TILL MINNE

SVEN JOHANSSON

Den 8 december 2010 avled före kassören i Uppsala stiftskonventråd, Sven Johansson, Ilsbo, i en ålder av 77 år. Sven var född i Bergsjö men sedan många år bosatt i Ilsbo där han bl.a varit ICA-handlare. Detta yrke gjorde Sven till en mycket passande kassör, en uppgift han fyllde omsorgsfullt och noggrant fram tills hälsan försämrades och han avgick. Sven var aktiv i många föreningar, förutom Lekmannakåren i Nordanstig även i Hembygdsförening, samlarförening, i kyrkopolitik och inte minst i Lions.

Begravningsgudstjänsten ägde rum i Ilsbo kyrka den 15 januari 2011. Lekmannakårens egen kaplan, komminister em Göta Berggren, förrättade akten. I koret paraderade Lions med fanvakt. Psalmerna 249, 190 och 134 sjöngs. Vid bårn talade före ordföranden i Uppsala stiftskonventråd, Gunnar Andersson och Nordanstigs kyrkliga lekmannakår representerades av Lennart Berggren och Eilert Lindberg. Minnesstund hölls i församlingshemmet. Vi lyser frid över Svens minne och tackar för den tid vi fick arbeta tillsammans. Vila i frid.

Söderhamn 2011-01-15
Gunnar Andersson

BROR ALLAN STEFANSSON

Kyrkoherde emeritus Allan Stefansson, Skellefteå, har avlidit efter en kort tids sjukdom den 1 februari d.å, 87 år gammal. Han var född i Svarttjärn, Lövånger, en genuin väckelse- och missionsbygd. Efter utbildning vid Johannelunds Missionsinstitut prästvigdes han för tjänst i EFS mission 1947 och tjänstgjorde 1949 – 57 i Nakamte, Etiopien, då han av familjescäl måste återvända till hemlandet. Framdeles kom han att inträda i tjänst först inom EFS, bl a som komminister och kyrkoherde. För en kyrkoherde måste det ha varit något av en dröm att få ha Allan som komminister vid sin sida, plikttrogen, lojal, tjänstvillig och ödmjuk. I den vidsträckta landsförsamlingen, med ett 30-tal bönhus, kom hans arbetsförmåga och engagemang väl till pass, liksom i kommittéer av skilda slag, inte minst inför byggnadsplanerna av distriktskyrkor på 1970-talet.

Som förkunnare framträdde Allan med en klar evangelisk framtoning, utan stora åthävor, men engagerat och inträngande på ett sätt som gjorde att budskapet kändes angeläget för oss som lyssnade. Dessutom fanns det med ett själavårdande drag i hans predikan.

Allan var praktiskt lagd och för att vara präst ovanligt praktisk.

Med sina händer och sin nyfikenhet inför hur tingen fungerar, klarade han av de flesta praktiska problem som kommit hans väg. Inte minst på missionsfältet måste det ha varit en ovärderlig tillgång att räkna med.

Efter sin pensionering tog han initiativet till att samla pensionärer i praktisk verksamhet i det som fick namnet Missionsboden. Där samlades kvinnor och män två dagar i veckan under vinterhalvåret till sömnad, broderier, vävnad, reparationer av möbler och omhändertagande av dödsbon för försäljning m.m. Det behövdes snickare, målare och tapetserare m.fl. Alla medel som strömmade in gick oavkortat till missionen, kyrkan och EFS lika delning. Det blev över fyra miljoner under hans tid vid rodret.

Syftet var tvåfaldigt. Missionsboden fyllde en social funktion. Människor fick träffas, dela gemenskap och utbyta tankar med varandra, men även en missionsstrategisk, nämligen att befrämja missionsintresset och att bistå missionen ekonomiskt. Den existerar alltjämt. Med detta initiativ visade Allan hur viktigt det är med ett fungerande lekmanngaengagemang i kyrkans föreningsliv.

Som person minns vi Allan Stefansson som den vänlige, humoristiske, trofaste och generösa människa han var med sitt karaktäristiska handslag. Våra tankar och böner går till hans efterlämnade maka, Signe och deras fem barn med familjer. ”Må du vila i frid – ihågkommen och välsignad” (Judiskt ordspråk).

Vännen och kollegan
Karl Axel Lundqvist

FAMILJENYTT

TILL MINNE

RAGNAR STRAND

Vår avhållne och käre vän, präst och medmänniska har fått sluta sitt liv på jorden, för att komma hem till sitt himmelska hem, där han för evigt är bärgad. Vi i Församlingskåren vill tacka Ragnar för det han har betytt för kåren, för alla bibelstudier och alla psalmer som har spelats under åren. Han skrev för en tid sedan i tidningen Lekman i kyrkan om nya Fader Vår. Gud fostrar oss genom provningar, genom dem vill han göra oss starka i tron. Skatta er lyckliga mina bröder när ni utsätts för provningar av olika slag. Ragnar har lagt ner både ord, ton och vandringsstav efter ett väl förrättat värv. Vi lyser frid över hans minne och vila i frid till Uppståndelsens morgon. Ps 252 – Hela vägen går han med mig.

Falköpings Församlingskår
Ordf Karin Irvfors

YNGVE LINDGREN

Yngve Lindgren, ordförande för Västerås stifts lekmanaförbund, har lämnat oss. Han hade varit sjuk en längre tid, Yngve var helt öppen med sin svåra sjukdom, men tidvis mädde han riktigt bra. På slutet förvärrades hans tillstånd och han somnade in den 30 november.

Yngve valdes som ordförande i stiftet efter Helge Bernhardsson som hade avlidit. Han hade då varit kyrkopolitiker i många år men inte varit med i lekmanens arbete så länge.

Yngve skojade ofta att han ju var så ny och därför behövde han mycket stöd av oss andra i konventsrådet. Men – den som kunde och visste mycket var Yngve. Som tjänsteman i sitt tidigare arbete i Västerås kommun var han oerhört kunnig i ekonomi och personalfrågor. En mer kunnig ordförande kunde vi inte haft. Han blev också mycket omtyckt av alla som kom i kontakt med honom, Det var en ära att få samarbeta med Yngve, hans härliga humor och stora engagemang uppskattades mycket.

Det blir ett stort tomrum efter Yngve, hans gärning och rika personlighet kommer att bevaras länge i kårerna i vårt stift.

Kurt Fosselius
Sekreterare i konventsrådet

Vår ordförande i Lekmanaförbundet i Västerås stift Yngve Lindgren avled 30 november 2010. Han var född 29 augusti 1926 och var 84 år när han dog efter en tids sjukdom.

Yngve var en omtyckt föreningsprofil. Han var tidigt med i Blåbandsrörelsen och vid sin död dess hedersordförande. Redan 1959 invigdes Yngve i Tempel Riddar Orden och var skattmästare i RT Västmannia fram till sin bortgång. Att räkna upp hans alla uppdrag från lokala medlemskap och engagemang till tunga uppgifter i kommunen, stiftet och på riksplanet i stora och små förbund är knappast möjligt. Som kvalificerad tjänsteman i Västerås kommun fick Yngve tidigt uppdrag i Västmanlands läns landsting, Västerås stift och Västerås kyrkliga Samfällighet. Yngve var ordf. i styrelsen för Finnåker 1998 - 2006. Han var ledamot i Gideonsbergs kyrkoråd och Skerike-Gideonsbergs Pastoratsnämnd.

De många engagemangen på riksplanet till trots hade Yngve alltid sitt hjärta i Västerås och Västmanland. Livskamraten Kristina gick bort för många år sedan, men Yngve bodde kvar i deras hem på Vitsippsgatan, där många vänner och föreningskamrater samlats under åren som gått.

Yngve förenade på ett karakteristiskt sätt analytisk förmåga med värme och humor. Vi i Västerås lekmanakår och stiftets Lekmanaförbund känner tacksamhet och vördnad för Yngves livsgärning. Saknaden känns stor och hans minne skall leva kvar hos oss.

Yngve Lindgren sörjs närmast av brodern Lennart med familj.

Gunvor Lundholm
Göran Agervret
Konventsrådet i Västerås stift
Västerås Lekmanakår

Nässjö 80 år

Så ser det ut när man har jubileum i Nässjö - vilken fest!

Den 16 november, nästan precis 80 år efter kårens bildande, hölls en jubileumsträff i Mariagården i Nässjö. Jubileumsträffen inleddes med musikunderhållning av kantor Ehrling Lundberg från Malmbäck. Ett 60-tal medlemmar och särskilt inbjudna deltog i festligheterna till vilka också grannkåren var inbjudna.

Efter mat och dryck inleddes jubiléet med en historik över de gångna åren, speglad av Ingvar Ellbring. Nässjö församlingskår har i dag ca 55 medlemmar vilka i regel samlas en gång i månaden. Kårens ordförande är Sven-Erik Gustafsson i Gissarp.

Fr.v. Göran Tränk, Sonja Sjölander och Ulla Johansson med maken och stiftskonventsrådsordföranden Ingvar Johansson

Kårens ordförande Sven-Erik Gustafsson

Bland hedersgästerna denna kväll fanns lekmanförbundets ordförande Anders Nordberg med hustru Inga. Anders höll jubileumstal och överlämnade ett diplom som hedersbetygelse av kårens fruktbarande verksamhet under så många år. Anders överlämnade samtidigt en penninggåva till minne av kårens jubileum, en penninggåva för vidareförmedling till Den gode herdens skola i Betlehem. Bland hedersgästerna fanns också konventsrådsordföranden i Växjö stift, Ingvar Johansson med hustru Ulla.

Ingvar framförde gratulationer från lekmanförbundet på stiftsnivå och överlämnade blommor med tillönskan om rik välsignelse.

Svante Andersson från Barkeryds församlingskår höll tal och överlämnade till minne av jubiléet en s.k. Barkerydsljustake och därtill blommor. Kyrkorådets ordförande Sofia Rosenqvist talade för de förtroendevalda och församlingens egen kyrkoherde

Kerstin Wredén höll tal och svarade för den avslutande andakten.

Av historieber beskrivningen framgår att kårens första ordinarie sammanträde hölls den 11 november 1930. Ordförande i kåren var då komminister Gustaf Pontén. Bland de allra viktigaste uppgifterna för kåren var från början att ge hjälp till hemlösa och till luffare.

I Nässjö stadshus iordningställdes en lokal för "vandringmän" där de kunde vila både dag och natt. "Julfemmesamlingen" startade 1935.

Insamlingen inbringade 3 700 kr 1941/42. Insamlade kontanter delades ut i form av "julgåvor" till 350 personer. Kåren anslöt sig 1947 till föreningen Rädda Barnen mot en årsavgift på 50 kr

Församlingskåren har i övrigt hållit samkväm för nyinflyttade, ordnat torglotterier, svarat för studiecirkel, medverkat i Vägkyrkan utanför Nässjö gamla kyrka.

Kåren har under en lång följd av år planterat skog vilket har gett goda tillskott i kassan. Kåren har haft en kvinnlig ordförande Barbro Carlberg Klang vilken blev ordförande 1999.

Jubiléet präglades av optimism och deltagarna vände slutligen hemåt med en förhoppning om stor aktivitet och framtidstro för Nässjö församlingsskår.

Kyrkoherde Kerstin Wredén

Sång av Helge Hansson, ackompanjerad på piano av Johannes Friberg

Text Ingvar Ellbring
Foto av Ingvar Ellbring,
Rune Aldeberg och Anders Nordberg

Från bokhyllan

Alla är normala tills man lär känna dem

”Normal? Vem är normal? Sanningen är väl att det inte finns några normala människor.

Du är inte normal, jag är inte normal och ingen annan heller. Ju längre vi lever och ju närmare vi lever andra människor, desto mer uppenbart blir det. Vi är alla lika svåra att krama som piggsvinet. Men trots våra vassa taggar och hårda kanter behöver vi varandra. Närhet, gemenskap och relationer är inte bara ord – de är några av våra mest grundläggande behov. Hur kan vi komma närmare varandra utan att bli sårade på kuppen? Och hur hanterar vi de krafter, de tendenser och den rädsla som håller oss borta från verklig närhet?”

John Ortberg – en amerikansk pastor – skriver om vad som får relationer, gemenskap och tillit att fungera. Han använder välkända situationer i Bibeln för att illustrera. Dessa situationer beskrivs på ett sådant sätt att han därigenom ger en djupare förståelse för hur omvälvande, för sin samtid. Jesus sätt att se och bemöta de utstötta människorna, de annorlunda och de som andra fördömer, är, t.ex. omvälvande för den lame som blir botad, för kvinnan vid Sykars brunn och för kvinnan som tvättade Jesu fötter.”

John Ortberg: Alla är normala tills man lär känna dem
ISBN 91-7195-685-9
2003

I tillitens tecken

”Var och en bär inom sig ett tomrum av stillhet, omgärdat av tystnad som ingen och ingenting får kränka eller inkräkta på.” ”I våra relationer till andra: möt den andre med respekt för det centrum av stillhet som bor inom henne och närma dig henne med vördnad. Att låta mötet vara ett mål i sig självt, låta båda bäras och genomlysas av kraften i mötet. Så kan också kärlek stavas. Vi blir till i denna ömsesidighet. Att tro på detta är att leva i tillit.”

Cecilia Wikström -präst och numera EU-parlamentariker – skriver om sin tro och tillit som hjälpt henne att tro på sig själv och lita på att en väg kommer att öppna sig också för henne när hon möter svårigheter och motgångar. Det blir särskilt påtagligt i hennes dagboksanteckningar, i början av boken, från när hon en morgon vaknade och hade förlorat synen på ena ögat. I resten av boken skriver hon om livets olika faser, om kärlek, om hur man kan se på tiden som går – och som kommer. Hon illustrerar många av sina tankar med vackra dikter av t ex Maria Wine och Bo Setterlind.

Cecilia Wikström: I tillitens tecken
ISBN 91-7005-299-9
2006

Inga fler dagar inom parentes

Om livet, döden och sorgen

Annika Borg har i många år som präst arbetat med sorg och död. Men när hennes pappa blev svårt sjuk och dog stod hon ändå inte rustad. Hon skriver i bokens första del naket och personligt och på ett emotionellt berörande sätt om sin personliga sorg och hur hennes liv förändrades.

Hon övergår sedan till att med ett professionellt synsätt utifrån prästens och teologens perspektiv beskriva vad som händer, hur vi reagerar och tänker, när det som är svårast i livet drabbar oss. Hon ger också exempel på texter och ritualer, som kan vara till hjälp då livet känns svårt.

En bok som ger djupa tankar men också medmänsklig, handfast hjälp.

Annika Borg: Inga fler dagar inom parentes
ISBN 978-91-46-21558-5
2007.

Insänt av
Jan Hjelmstedt
Brunnby församlingsskär

Täby kyrka av idag är alltså till sin huvuddel den ursprungliga salkyrkan av gråsten med sina höga gotiska gavlar. På 1300-talet tillbyggdes sakristian med dess kupolvalv.

Våra kyrkor och vår liturgi är fyllda av symboler och symbolik, som vi kanske inte tänker på. Det mesta härstammar från den katolska tiden men även i moderna kyrkor förekommer det symboliska tolkningar och bilder av olika slag, som jag tycker inte skall falla i glömska. Låt oss börja med att betrakta själva kyrkorummet.

Många av våra äldre kyrkor är byggda i korsform, som en bild av Kristi kors. De allra flesta kyrkor är placerade med koret i öster för att inte bara ljuset, som i och för sig är en Kristussymbol, utan även att Kristus skall återkomma i härlighet på himmelens skyar från öster. Det är därför i väntan på detta vi firar gudstjänst vända mot öster och det är därför man på många håll begraver sina döda med ansiktet mot öster. Riktningen mot öster symboliserar riktningen mot Kristus, vägen till ljuset och livet.

Beteckningen skepp på kyrkans långhus är en symbol för att kyrkan är som ett fartyg som för sina trogna till en säker hamn. Man kan ju lätt dra en parallell till Noas ark, vilket Petrus gör i 1Petr 3:20. Arken står för övrigt som symbol för 4 söndagen efter trettondagen i vår kyrkoalmanacka. Ett annat skepp som symboliserar samma sak finner vi på 10 söndagen efter trefaldighet, som vill visa på att i kyrkan behövs vi alla liksom besättningen på en båt. Båten är buren av dopets vatten och förs fram av Andens vind.

För att återgå till själva kyrkobyggnaden så har den setts som en symbol för Kristi kropp. I många av våra medeltidskyrkor kan man se att korpartiet böjer av svagt åt ena hållet. Detta beror inte på att byggmästaren haft svårt med den rätta vinkeln eller lodlinan utan vill illustrera att Kristi huvud föll till sidan i dödsögonblicket.

Kyrkobyggnadens inre är sedan gammalt fylld av liturgisk symbolik. Det har tidigare nämnts att koret om möjligt placeras i öster. Den södra sidan kallas svärdssidan, alltså den sidan där mannen satt och den betecknade Det Gamla Förbundet alltså det Gamla Testamentet. Härifrån lästes för den gammaltestamentliga texten. Den norra sidan kallades Mariasidan. Där placerades ofta en mariabild och kvinnorna satt hos Maria. Och följaktligen blev detta kvinnosidan. Norra sidan betecknar också Det Nya Förbundet och härifrån lästes således de nytestamentliga texterna. Predikstolen placerades följaktligen oftast på norra sidan för det var härifrån som evangeliet skulle förkunnas.

Ett exempel på att man var noga med detta kan man se i Täby kyrka. Predikstolen där är en gåva av Karl XI som i samband med en renovering av slottet Tre Kronors slottskapell 1690 skänkte den "kasserade" predikstolen till Täby kyrka.

Den hade i kapellet stått på södra sidan och placerades därför på södra sidan i Täby. Men i samband med en kyrkorenovering 1757 flyttades den till sin nuvarande plats i norr. I ett sockenprotokoll från detta år kan man läsa: *"Hvad Predikstolen Widkommer ser man Honom sällan denna tiden stå på södra sidan. Fördenskull, till någon jemlikhet med andra Kykior, bör han flyttas på Norra sidan; Hwilket nu så mycket beqwemligare låter sig göra, som Snickarena äro till hands och förfärdiga Bänkarna."* Man kan i dag se att det fortfarande finns ett manuskriptstöd riktat snett in mot norra väggen som en kvarleva från den tiden och att evangelisterna i predikstolens "speglar" endast är tre. Den fjärde sitter troligtvis på baksidan och stirrar in i väggen.

Vägen genom kyrkan kan ses som människans väg genom livet från porten i väster till altaret i öster. *"Jag är grinden. Den som går in genom mig skall bli räddad"* står det hos Johannes. Kyrkporten kan således betraktas som en Kristussymbol. Det var därför som dopfunten för placerades just innanför porten. I södra Europa skedde ju till och med dopet utanför kyrkan, vilket de praktfulla baptisterierna vid de stora katedralerna vittnar om.

En motsvarighet till kyrkporten kan det triumfkrucifix som hängde, och i vissa kyrkor hänger, där för korskranke fanns, sägas vara. Vägen från det heliga till det heligaste går endast genom Jesus Kristus.

I samband med triumfkrucifixet vill jag göra en avvikelse. Vid foten på korset ser man ofta en dödska. Denna syftar på Adams kvarlevor och en legend som gör gällande att Adam fick sin grav på Moria berg, platsen där Abraham skulle offra Isak och där Jerusalem nu ligger. Där planterade Set, Abrahams son, en gren av livets träd, som han hade fått från paradiset. Grenen växte upp till ett träd och dess stam gav materialet till Kristi kors. Adams dödska är en symbol, inte bara för förgängelsen, utan också för hoppet om en frälsning i och genom Kristus, "den andre Adam".

Så har vi kommit fram till koret. Jag vill gärna citera hur förre överhovpredikanten Carl-Henrik Martling såg på kyrkorummet. Den yttre världen, vår värld, sträcker sig utifrån samhället in genom kyrkporten fram till korväggen.

Bildtext saknas

Guds värld sträcker sig från kyrkporten fram till korväggen och bortom denna. Vad som där bakom finns kan vi bara föreställa oss i vår fantasi.

Då det gäller kyrkorummet kan även andra symboler användas. Ett exempel kan ses i vår tidnings julnummer på sidorna 30 och 31, som visar interiörer från Tibble kyrka i Täby. Arkitekten som skapade dessa fantastiska glasmosaikväggar döpte sin skapelse till "Det himmelska Jerusalem" som en bild av Guds rike som enligt uppenbarelse sänktes ner från skyn. Motsvarande motiv finner vi som symbol för 2 söndagen i advent.

Altaret i våra kyrkor skall symbolisera det bord vid vilket Jesus instiftade nattvarden. Ursprungligen var altaret fristående från korväggen, så att prästen kunde fira mässan vänd mot folket. Senare blev mässan mer och mer en angelägenhet bara för prästen, så man flyttade det in mot väggen och försåg det med ljus och altarskåp. På senare tid har man där det så är möjligt flyttat fram det igen för att möjliggöra ett nattvardsfirande med prästen vänd mot folket.

Men altaret kan också ses som en symbol för Kristus själv. Altardukarna symboliserar då enligt traditionen hans svepning. De skall vara tre och vara av linne. Något annat material bör inte förekomma.

Altarringen är egentligen av ett ganska sent datum och är en rest av korskranket, men den har blivit en symbol för att vi firar nattvard i vår värld tillsammans med alla dem, som, om vi tillämpar Martlings synsätt, finns på andra sidan, att vid inbärandet av nattvardskärlen, vilket ofta sker i procession, så skall traditionellt vinkannen bäras till vänster och oblatasken till höger. Och de skall placeras på samma sätt på altaret. Detta motiveras med att vinet symboliserar Jesu blod och skall stå på den sida där Jesus blev sårad av lanser och skall således "fånga upp" eventuella blodsdroppar. Är kyrkvärdarna av olika kön skall kannan bäras av den kvinnliga kyrkvärden som på så sätt kommer att gå på kvinnosidan.

Vi närmar oss påskan och på påsknatten tänds påskljuset, placerat på norra sidan, som symbol för den Uppståndnes närvaro i världen.

Det skall sedan brinna under alla påskens gudstjänster fram till Kristi Himmelfärdsdag, då det flyttas över till dopfonten på södra sidan där det utgör en påminnelse om dopets samband med Kristi död och uppståndelse.

Då det gäller symboler för Gud, Jesus Kristus, Den Helige Ande, evangelisterna och apostlarna finns det en mängd olika bilder. Då det gäller treenigheten är den vanligaste symbolen den så kallade nådastolen. Gud Fader sitter på sin tron med den korsfäste sonen i sitt knä. Den helige Ande representeras av en duva eller på annat sätt.

En annan vanlig bild av treenigheten är den liksidiga triangeln med spetsen riktad uppåt ibland omslutet av de hebreiska JHVH (Jahve) eller Guds allseende öga. Fadern symboliseras ofta med en hand som sträcker ner från himmeln. Den återfinns som symbol för 2 söndagen i Treenighet (Kallelse till Guds rike).

I Täby gamla kyrka kan man beundra det vackra altarskåpet från slutet av 1400-talet som ursprungligen kom från Lübeck

Om korset skall betraktas som en Kristussymbol kan diskuteras. Det utgör ju själva sinnebilden för vår tro.

Den vanligaste symbolen för Kristus är nog annars bokstäverna XP samman skrivna. Det är de båda grekiska bokstäverna CH i Christos som skrivs X och Ro som skrivs P. Detta XP återfinns vi som tecken för ett flertal söndagar och återfinns på Påskljuset och på våra dopljus. Ett annat monogram som används är IHS. Det kommer från den grekiska förkortningen av IHSOUS d v s Jesus.

Redan i Roms katakomber använde man fisken som ett lösenord och en trosbekännelse kristna emellan. Detta förklaras sålunda: De sex bokstäverna ICHTYS, d v s fisk på grekiska, är initialerna i den korta bekännelsen I(äsous) CH(ristos) T(theou) Y(ios) S(otär) d v s Jesus Kristus Guds Son Frälsaren.

Ytterligare en bokstavskombination som bör nämnas är A och O (Alfa och Omega) d v s första och sista bokstaven i det grekiska alfabetet, som man ofta ser inskrivna i ett brinnande ljus. Detta skall påminna oss om att Jesus har sagt att han är den förste och den siste och att han är världens ljus. Kyndelsmässodagen symboliseras av denna kombination.

Andra kristussymboler som man kan träffa på är pelikanen som hackar på sitt bröst för att mata sina ungar med sitt blod.

Fågeln Fenix som stiger levande upp ur elden är symbolen för Kristi uppståndelse. Och så har vi ju lammet (Agnus Dei) som kan ha olika utformning med eller utan segerfana.

Den Helige Ande symboliseras väl vanligast med en duva som sänker sig ner över Jesus men även bilden av eldslågorna förekommer exempelvis på pingstdagen då Anden utgöts över lärjungarna.

Så har vi de vanliga symbolerna för evangelisterna. Matteus avbildas som en människa med änglavingar (hans evangelium börjar med Jesu släktavla), Markus som ett bevingat lejon (han skildrar Johannes verksamhet i öknen, där det fanns lejon), Lukas som en bevingad oxe (oxen som bevittnade Jesu födelse i julevangeliet) och slutligen Johannes som en örn eller en ängel med örnvingar (detta p g a sina högtflygande poetiska beskrivningar). Om dessa förklaringar är riktiga garanterar jag inte. Symbolerna kan också (kanske troligare) hänsyfta på vad som står i Upp 4:6: "Mitt för tronen och runt tronen var fyra varelser som hade fullt med ögon. Den första varelsen liknade ett lejon, den andre en ungtjur, den tredje hade ansikte som en människa, och den fjärde liknade en flygande örn"

De tolv apostlarna symboliseras ofta med det vapen eller det verktyg med vilket de blivit avrättade eller avbildas bärande detta redskap exempelvis i altarskåp. Judas har då ofta uteslutits och ersatts med Paulus.

Petrus symboliseras då med himmelrikets nyckel eller ett upp och nervänt kors.

Andreas med ett X-format kors (Andreaskorset).

Jacob d ä med pilgrimshatt och vandringsstav.

Jacob d y med en valkarstång (ett lags klubba).

Judas Taddeus med en dubbeleggad klubba.

Paulus med ett svärd.

Bartolomeus med en kniv.

Filippos med ett kors med dubbla tvärbjälkar.

Matteus med en uppslagen bok. Kan i andra sammanhang vara ett svärd, en yxa, eller en hillebard.

Simon med en såg.

Tomas med en lans.

Johannes har jag medvetet lämnat till sist. Han led ju inte martyrdöden. Han symboliseras ofta av en kalk ur vilken det ringlar en orm. Men man kan säga att detta är helt i linje med de övriga. En legend berättar, att då Johannes på sin ålderdom bodde i Efesos, blev han av en Artemispräst bjuden på en giftbägere. Johannes genomskådade sveket och gjorde korstecknet över bägaren, varvid giftet i form av en orm ringlade sig ut ur bägaren.

Om det är denna legend som har gett upphov till apotekets logotype vet jag inte.

Detta var bara de vanligaste symbolerna. Den som är intresserad kan läsa vidare i vår kyrkoalmanacka där varje sön- och helgdag har fått sin symbol med förklaring.

Jag vill nu inte att dessa gamla symboler och seder skall belasta våra gudstjänster så att gudstjänstbesökare försvåras att ta emot budskapet, utan min önskan är att de skall, då så är möjligt, utgöra en källa till eftertanke över det arv vi fått att förvalta.

Rolf Beck
Täby

Mitt rätta namn

Den fromme gamle rabbinen Rabbi Yehuda Loew ben Bezael från Prag hade vikt sitt liv till tjänst för Gud. Begåvad och intelligent som han var hade han gjort de mest fantastiska vetenskapliga upptäckter – upptäckter som gjort honom vida berömd och inte så lite stolt och självsäker.

Så en natt när han sov, drömde han att han dog och fördes upp till himlens port. Där, vid porten mötte han en ängel. Ängeln såg på honom och sa;

Vad är ditt namn – vad heter du?

Ja, jag heter Rabbi Yehuda Loew ben Bezael från Prag och det är jag som gjort så många fantastiska upptäckter som gjort mig vida berömd. Högt ärade ängel berättar för mig om mitt namn är uppskrivet i Livets bok – boken med namnen på dem som har del i himmelriket?

Ett ögonblick, sa ängeln, så ska jag läsa namnen på dem som dött idag och vars namn är uppskrivna i Livets bok – boken med namnen på dem som har del i himmelriket.

Och så började han läsa; namn efter namn, flera tusen namn – namn på personer Rabbi Yehuda aldrig hört talas om. Och medan ängeln läste såg Rabbi Yehuda hur själarna från de avlidna steg mot himlen och förenades med dem som redan samlats kring Herrens tron.

Till slut var ängeln klar.

Och *mitt* namn då, frågade Rabbi Yehudas förskräckt. Du har ju inte läst upp mitt namn – varför gjorde du inte det?

Det gjorde jag, svarade ängeln - jag läste upp ditt namn.

Det gjorde du väl inte! Jag hörde ju vart enda namn och mitt namn var inte bland dem.

Jo då, svarade ängeln, i denna bok står namnen på alla människor som någonsin levat på jorden upptecknade, för varje människa har del i himmelriket. Men hit till himlens portar kommer många som aldrig hört sitt verkliga namn uttalas av vare sig änglar eller människor.

De har levt sina liv i övertygelsen om att de kände sig själva men så när deras sista stund var inne förvånades de över att de, bland alla de namn som lästes upp, inte hörde sitt eget namn nämnas. Bittra och ledsna slår de ner sin blick och inser inte att himmelrikets portar står öppna för dem.

Så de måste bida sin tid, vänta här vid tröskeln tills de lär känna sitt rätta namn, tills de känner sitt rätta jag.

Kanske är det ett namn de känner igen. Kanske är det ett namn som någon, som en medmänniska, kallat dem vid någon gång under livet. Kanske sa någon, någon gång, sanningen till dem om dem själva.

Kanske har de aldrig hört det namnet – kanske har de aldrig fått veta vem de innerst inne är – ja då får de vänta vid porten tills de stillat sig så pass att de hör Universums Herre kalla dem vid deras rätta namn.

Nu vaknade Rabbi Yehuda med ett ryck. Med tårar i ögonen steg han upp men föll strax till marken igen, och när han låg där, gråtande, bad han; O Gud, Herre över allt och alla, hjälp mig att en enda gång innan jag dör från min medmänniskas läppar få höra mitt rätta namn.

Mitt rätta namn – att få höra mitt rätta namn – att lära känna mitt rätta jag – är en livsavgörande fråga som omfattar oss alla. I en tid där jag lockas snegla åt sidan för att få reda på vem jag bör vara, kommer den kristna tron med uppmaningen att inte bygga min identitet utifrån och in utan inifrån och ut.

Vill jag göra skillnad – och det vill jag ju här i världen måste jag öva mig i att lyssna. Lyssna till sanningen om mig själv och mitt liv.

Kanske döljer jag något för mig själv. Ja, hur lätt är det inte att jag gör det. Låtsas att det i mitt liv som inte är som det borde – inte stämmer med Guds vilja – inte finns.

Kanske målar jag upp en bild av mig

själv och mitt liv som inte är sann. Kanske gömmer jag undan det jag inte vill eller orkar se.

Men suck: i mötet med min medmänniska syns det ändå. Där märks det om mitt liv är ett liv fyllt av kärlek och nåd, förlåtelse och omsorg om andra.

Svaret på frågan om vem jag är, vem du och jag innerst inne är, har vi inte själva – det känner bara de vi möter – de vi delar våra liv med.

Berättelsen om Rabbi Yehuda är en berättelse, en sägen, den förtjänar kanske inte all läggas på minnet, men frågan – frågan om jag innerst inne känner mig själv förtjänar att tas på allvar.

För det är en fråga Kristus ställer till mig varje dag, ja i varje ögonblick. Det är svaret på den fråga han ställer till mig om och om igen i mötet med honom i bön och överlåtelse, nattvard och lovsång - i mötet med min nästa – med honom i min nästa. Kan du ditt rätta namn? Kan du namnet Kristen?

Johan Dalman
Domprost i Strängnäs